

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

X legislatura
Segon període



Sèrie C - Número 58
21 de març de 2013

Comissió d'Ensenyament i Universitats

Presidència de l'I. Sr. Xavier Sabaté i Ibarz

Sessió núm. 3

SUMARI

Dossier

Proposta de resolució

sobre la conversió de la Secció d'Institut Serra de Noet, de Berga, en institut i sobre l'agilitació dels tràmits per a iniciar la construcció del nou edifici (tram. 250-00025/10) p. 4

Sol·licitud de sessió informativa

amb la consellera d'Ensenyament sobre el darrer informe de la Fundació Bofill sobre el fracàs escolar a Catalunya (tram. 354-00049/10) p. 8

Proposta de resolució

sobre l'edifici de l'Escola Angeleta Ferrer, de Mataró (tram. 250-00065/10) p. 10

Proposta de resolució

sobre la construcció de l'escola de Vall-llobrega (tram. 250-00075/10) p. 14

Proposta de resolució

sobre la substitució progressiva dels dispositius Wi-Fi a les escoles públiques i concertades (tram. 250-00009/10) p. 16

Proposta de resolució

sobre el trasllat de l'Escola Oficial d'Idiomes de Tarragona a l'edifici de la Chartreuse (tram. 250-00028/10) p. 20

Proposta de resolució

sobre la modificació dels criteris d'atorgament de permisos de lactància i reduccions de jornada per a tenir cura de fills menors de sis anys al personal del Departament d'Ensenyament (tram. 250-00087/10) p. 23

Proposta de resolució

sobre la creació d'un cicle formatiu públic d'elaboració de productes alimentaris i l'impuls d'un centre d'innovació i formació ocupacional públic del sector agroalimentari a la comarca d'Osona (tram. 250-00020/10) p. 27

Proposta de resolució

sobre la continuïtat de les obres de l'Escola Xarau, de Cerdanyola del Vallès (tram. 250-00077/10) p. 30

Proposta de resolució

sobre la rehabilitació de l'Escola Pau Casals, de Rubí (tram. 250-00079/10) p. 35

Proposta de resolució

sobre la construcció de l'Escola del Bosc, a Rubí, i sobre el manteniment dels centres educatius emplaçats en mòduls prefabricats (tram. 250-00080/10) p. 37

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Mallol Traductors Associats · Imprès a Multitext, SL
ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7992 (sèrie C) · DL: B-3.468-1982 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 3

La sessió s'obre a les quatre de la tarda i deu minuts. Presideix Xavier Sabaté i Ibarz, acompanyat de la vicepresidenta, Marta Vilalta i Torres, i de la secretària en funcions, Mireia Canals i Botines. Assisteix la Mesa el lletrat Miquel Lluís Palomares Amat.

Hi són presents els diputats Antoni Balasch i Parisi, Ramona Barrufet i Santacana, Anna Figueras i Ibàñez, M. Victòria Forns i Fernández, M. Mercè Jou i Torras, M. Glòria Renom i Vallbona i Joan Maria Sardà i Padrell, pel G. P. de Convergència i Unió; Pere Aragonès i Garcia, Anna Simó i Castelló, Agnès Russiñol i Amat i Marc Sanglas i Alcantarilla, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Marina Geli i Fàbrega i Rocío Martínez-Sampere Rodrigo, pel G. P. Socialista; Pedro Chumillas Zurilla, María José García Cuevas i Juan Milián Querol, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Hortènsia Grau Juan, Laura Massana Mas, Joan Mena Arca i Marc Vidal i Pou, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa; Carlos Carrizosa Torres, pel G. P. de Ciutadans, i Quim Arrufat Ibàñez, pel G. Mixt.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Elecció del secretari o secretària de la comissió (tram. 410-00007/10). Junta de Portaveus.
2. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Ensenyament i Universitats amb la consellera d'Ensenyament sobre el darrer informe de la Fundació Bofill sobre el fracàs escolar a Catalunya (tram. 354-00049/10). Carlos Carrizosa Torres, del Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.
3. Proposta de resolució sobre l'edifici de l'Escola Angeleta Ferrer, de Mataró (tram. 250-00065/10). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 15, 22; esmenes: BOPC 39, 63).
4. Proposta de resolució sobre la construcció de l'escola de Vall-llobrega (tram. 250-00075/10). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 19, 14; esmenes: BOPC 39, 64).
5. Proposta de resolució sobre la continuïtat de les obres de l'Escola Xarau, de Cerdanyola del Vallès (tram. 250-00077/10). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 19, 15; esmenes: BOPC 39, 65).
6. Proposta de resolució sobre la modificació dels criteris d'atorgament de permisos de lactància i reduccions de jornada per a tenir cura de fills menors de sis anys al personal del Departament d'Ensenyament (tram. 250-00087/10). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 19, 22; esmenes: BOPC 39, 68).
7. Proposta de resolució sobre la substitució progressiva dels dispositius Wi-Fi a les escoles públiques i concerta-

des (tram. 250-00009/10). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 4, 22; esmenes: BOPC 39, 54).

8. Proposta de resolució sobre la creació d'un cicle formatiu públic d'elaboració de productes alimentaris i l'impuls d'un centre d'innovació i formació ocupacional públic del sector agroalimentari a la comarca d'Osona (tram. 250-00020/10). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 4, 29; esmenes: BOPC 39, 55).

9. Proposta de resolució sobre la conversió de la Secció d'Institut Serra de Noet, de Berga, en institut i sobre l'agilitat dels tràmits per a iniciar la construcció del nou edifici (tram. 250-00025/10). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 4, 34; esmenes: BOPC 39, 56).

10. Proposta de resolució sobre el trasllat de l'Escola Oficial d'Idiomes de Tarragona a l'edifici de la Chartreuse (tram. 250-00028/10). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 4, 37; esmenes: BOPC 39, 58).

11. Proposta de resolució sobre la construcció de l'Escola Els Aiguïerols, a Santa Perpètua de Mogoda (tram. 250-00078/10). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 19, 16; esmenes: BOPC 39, 65).

12. Proposta de resolució sobre la rehabilitació de l'Escola Pau Casals, de Rubí (tram. 250-00079/10). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 19, 16; esmenes: BOPC 39, 66).

13. Proposta de resolució sobre la construcció de l'Escola del Bosc, a Rubí, i sobre el manteniment dels centres educatius emplaçats en mòduls prefabricats (tram. 250-00080/10). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 19, 17; esmenes: BOPC 39, 66).

El president

Bona tarda, senyores i senyors diputats. Comencem la reunió.

Hi ha una petició del Grup d'Esquerra Republicana, si els sembla bé a tots, que el punt cinquè el posposem just abans del punt onzè. I, per tant, del 4 saltarem al 6, i quan arribem al 10 recuperarem el cinquè. I... *(Joan Mena Arca demana per parlar.)* Digui.

Joan Mena Arca

Sí. Jo vaig demanar si es podia fer primer el debat i la votació del punt 9, i després agrupar també els punts... A veure, els punts que són de Tarragona..., que són el punt 7 i el punt 10.

És a dir, seria començar pel punt 9, i després fer, seguits, els punts 7 i 10.

(El president dóna la paraula a Ramona Barrufet i Santacana.)

Ramona Barrufet i Santacana

Nosaltres demanàriem fer-los separats, perquè els porten diputats diferents.

El president

El 7 i el 10?

Ramona Barrufet i Santacana

Sí.

El president

Els posem cap al final?

Ramona Barrufet i Santacana

Sí. Amb això, cap problema.

El president

Per tant, si els sembla bé, el 9 sí que el podríem debatre en primer lloc, com demana el Grup d'Iniciativa per Catalunya. I, llavors, l'ordre seria, després del 9, el 2, el 3, el 4, el 6, el 8, el 5, i el 7 i el 10 conjuntament. És això? *(Veus de fons.)*

Bé, separats, però en aquest ordre, doncs, eh? *(Veus de fons.)* I, llavors, l'11, 12 i 13. D'acord? *(Pausa.)*

Doncs, si els sembla bé, començarem. I posposaríem també el punt primer, a petició del Grup de Convergència i Unió, i crec que la resta de grups també... No sé si ho sabien tots, però en principi sembla que ja hi hauria un acord que fos així.

Proposta de resolució

sobre la conversió de la Secció d'Institut Serra de Noet, de Berga, en institut i sobre l'agilitació dels tràmits per a iniciar la construcció del nou edifici (tram. 250-00025/10)

I, començaríem, per tant, pel punt novè, tal com havia sol·licitat el Grup d'Iniciativa per Catalunya, que és la proposta... És un punt que proposa el mateix grup parlamentari: Proposta de resolució sobre la conversió de la Secció d'Institut Serra de Noet, de Berga, en institut i sobre l'agilitació dels tràmits per iniciar la construcció del nou edifici.

(El president dóna la paraula a Laura Massana Mas.)

Laura Massana Mas

Gràcies, president. Sí, aquesta proposta –i ho veuen en l'exposició de motius– demana aquesta conversió de l'escola de Berga en institut, i també la construcció d'un nou edifici. En l'exposició de motius posa que des de fa cinc anys l'escola Serra de Noet i la seva AM-PA reclamen la construcció d'un nou edifici de l'institut. Ja no són cinc anys, sinó que són set anys que fan aquesta reclamació per tal de proporcionar la infraestructura necessària adequada a les necessitats dels estudiants i al professorat d'aquest centre. Estan en mòduls, en barracons.

La reclamació, doncs, és convenient, perquè a més d'estar en mòduls o barracons, aquests es troben en una situació molt precària després de tants anys, perquè el manteniment no es pot resoldre amb la suficiència que seria necessària.

La situació, a més, de precarietat de les instal·lacions requereix un doble esforç: el propi que ha de fer el professorat, per exercir bé la seva tasca, i el propi dels alumnes, per intentar atendre i entendre allò que se'ls explica sense que es perjudiqui el seu rendiment acadèmic.

Volem fer especial esment –perquè vam poder visitar el centre, vam poder ser-hi– de despatx de la direcció, que, a part que l'espai és limitadíssim, només hi cap gairebé el mobiliari. No es pot atendre bé quan hi ha una visita o alguna trobada amb algun pare. Es dóna la casuística que la xarxa d'informàtica, el servidor, es troba dins d'aquest despatx, amb un soroll terrible, més enllà del que seria normal en aquests tipus d'infraestructura. I fa bastant impossible concentrar-se, sense, inclús, saber quins riscos pot tenir, doncs, per a la salut. Però especialment, doncs, també impedeix treballar amb garanties.

A part d'aquesta situació pròpia del dia a dia, hi ha una necessitat més punyent, fins i tot, que és la necessitat de convertir l'IES en una línia de batxillerat. Des del primer dia aquesta escola ha demanat que l'IES es convertís en un centre de batxillerat, perquè un alumne que comença i es vol preinscriure i després sap que vol seguir el batxillerat, ja no va a l'escola perquè aquesta no en té. És a dir, ara mateix, en aquests moments, a dos dies de tancar el període de preinscripció, ofereixen cinquanta-quatre places i tenen vint-i-nou preinscripcions, quan abans hi havia llista d'espera per entrar.

Nosaltres entenem que seria del tot necessari perquè no es converteixi tampoc, el centre, en un gueto..., doncs, que seria interessant, convenient i recomanable convertir-lo en IES. Però no només per això –no només per això. Si en tenen ocasió i poden visitar l'escola, el centre és un dels que treballa amb millors projectes d'innovació, treballa amb la UAB en un projecte que es diu «Adopta un monument», fa l'educació física en anglès, té pla de mediació, ha guanyat moltíssims premis. Si no el poden visitar, els recomano, doncs, inclús, la pàgina web, i que es puguí veure.

Tothom a Berga, al Berguedà, parla molt bé de l'escola. Però tenim aquest repte que a l'hora d'inscriure's

els alumnes trien l'altre centre per la continuïtat dels estudis postobligatoris. Això no només ho plantegem nosaltres avui, també s'ha plantejat en el ple de l'Ajuntament de Berga en diverses ocasions des del 2007. I la conversió del SES en IES és un dels punts, i a partir del 2009 també es demana, doncs, un mapa equilibrat d'estudis postobligatoris públics a Berga.

Per això demanem que el Govern afegeixi una línia de batxillerat al centre SES Serra de Noet i el converteixi en IES.

També demanem, en un segon punt, iniciar i agilitar els tràmits per a la construcció del nou edifici, que aquesta sí que estava prevista. I que es recuperi per a aquest 2013, sempre tenint en compte la conversió en IES.

Però també ens sembla important –és el tercer punt– que mentre no es construeixi el nou edifici, s'arrangi o es canviï, depèn de la necessitat –que hi vagi algú i ho valori, algun tècnic–, la instal·lació informàtica, i molt concretament el servidor del despatx de direcció.

Recordar-los que parlem d'una qüestió que està succeint des de fa set anys. Per tant, doncs, crec que seria qüestió de posar-hi fil a l'agulla.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. A aquesta proposta hi ha esmenes del Grup Popular, de Convergència i Unió i d'Esquerra Republicana.

Té la paraula, en primer lloc, la diputada Anna Simó, en nom d'Esquerra Republicana.

Anna Simó i Castelló

Gràcies, president. La nostra esmena va adreçada especialment al punt segon, que és tenir en compte que s'han d'agilitar aquests tràmits, però, en qualsevol cas, mantenir la programació de la construcció i el consens pel que fa a la construcció i al calendari amb la comunitat educativa.

Des del nostre punt de vista compartim la necessitat d'un mapa equilibrat d'estudis postobligatoris públics a Berga, tal com diu l'exposició de motius que va demanar el ple municipal a finals de l'any 2009. I creiem que és en aquest mapa que convé que es decideixi la distribució de l'oferta de batxillerat de la manera que sigui més oportuna, tenint en compte, com deïem, aquest consens.

De manera que nosaltres insistim que s'accepti aquesta esmena que substitueixi el punt segon, i esperar al punt primer que hi hagi aquest mapa d'oferta de batxillerat. I tenir en compte a l'hora de construir el nou edifici que pugui acollir tot el que és un institut, evidentment.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup Popular, la senyora María José García.

María José García Cuevas

Gracias, presidente. Actualmente en Berga, con una población de diecisiete mil habitantes, se imparte el bachillerato en el IES Guillem de Berguedà, pero no se realizan las clases en instalaciones propias sino en un colegio público contiguo, por falta de espacio.

Por otra parte, la escuela Serra de Noet, se encuentra ubicada en barracones del todo inapropiados para garantizar la educación pública, con las instalaciones de calidad que la ley promete a los ciudadanos.

Por estos motivos, y recogiendo la opinión del territorio, el Grupo Popular apoyaría la construcción del nuevo SES Serra de Noet, para eliminar los barracones. Esto, lo primero. De hecho, en el pleno del ayuntamiento del pasado 7 de febrero ya se aprobó la desafección de un terreno de dominio público para cederlo a la Generalitat para la construcción del nuevo equipamiento, que está, además, a escasos cincuenta metros de los barracones actuales.

Entendemos que el departamento ya está elaborando el proyecto para su construcción. Por tanto, coincidimos con el grupo proponente en la necesidad de un nuevo equipamiento para Berga: el nuevo SES Serra de Noet, que reclamamos al Govern.

Sin embargo, teniendo en cuenta la tasa de natalidad de Berga, que es una de las más bajas de Cataluña, y la sensatez necesaria para la planificación de nuevos equipamientos, desde el Grupo Popular, y recogiendo las propuestas territoriales, entenderíamos más adecuado no ampliar la oferta de bachillerato de la zona, sino que propondríamos mantener la oferta, trasladando parte de la que se imparte hoy en el IES Guillem de Berguedà al futuro Serra de Noet, de manera que se solucionen los problemas de espacio en el IES Guillem, sin crear plazas de bachillerato que en un momento pueden ser innecesarias. Es decir, se ofertaría bachillerato en los dos centros, pero el número total de plazas se mantendría.

Sin embargo, sí que creemos necesaria para Berga la creación de nuevos módulos de formación profesional. Esto es una reclamación del territorio, lo que añadimos a la propuesta. Estos nuevos módulos de formación profesional serían albergados en el nuevo equipamiento de Serra de Noet.

En esta línea van nuestras enmiendas. Y de no ser aceptadas, votaríamos en contra del primer punto de la moción, y a favor del segundo y el tercero.

Gracias.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula el senyor Antoni Balasch, en nom de Convergència i Unió.

Antoni Balasch i Parisi

Sí. Moltes gràcies, president. Bé, primer dir que s'insisteix molt en la proposta en el problema del despatx de direcció, cosa que és òbvia i que fa set anys que dura. I, per tant, nosaltres ja avancem que al punt tercer,

que fa referència específica a resoldre aquest problema, ja hi votarem a favor.

Ja avancem també que demanarem votació separada, i caldria que el proponent, el grup parlamentari proponent, digui si acceptarà o no l'esmena d'Esquerra Republicana per al punt 2. Nosaltres, a aquesta esmena, vista i analitzada, si s'accepta, hi votariem també a favor.

Nosaltres, d'altra banda, vista la demografia que hi ha a Berga i a partir de l'anàlisi..., doncs, el departament té prevista la construcció de la Secció d'Institut Serra de Noet, que actualment té vuit elements i està planificat com un institut 2.0. L'ajuntament, primer, va oferir un solar. Després hi ha hagut un canvi, sembla que ja aprovat, i, per tant, es pot començar a iniciar pel que fa al tema de projectes.

Però que, en tot cas, pel que fa a secundària, des del tema de qualitat educativa, nosaltres tenim, posem molt en dubte que un institut de batxillerat d'una sola línia doni resposta a la qualitat educativa que cal en un institut. Per tant, mana el mapa demogràfic. I, per tant, nosaltres, des d'aquest punt de vista, el que sí que creiem oportú és de moment mantenir, agilitzar les obres per què aquesta secció d'institut es mantingui al mes ràpid possible.

I, per tant, pel que fa referència a la votació separada que havia dit inicialment, doncs, si es pot fer, anunciariem que al primer punt votariem que no. Si s'accepta l'esmena d'Esquerra, votariem que sí. I al tercer punt, que fa referència al despatx, també votariem que sí.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, senyor Balasch. Com es dedueix de les paraules del senyor Balasch, si els sembla bé, amb caràcter general –no només per a aquest punt–, ara donaríem la paraula al representant d'Iniciativa per Catalunya –a la representant, perdó– perquè ens digui quin és el seu posicionament. Perquè, si no, a la resta de grups que no han presentat esmenes els és molt difícil prendre posició.

Si els sembla, a partir d'ara ho farem sempre així, perquè ordenariem millor el debat. D'acord? *(Pausa.)* Molt bé, eh? Perquè, si no, és que és que és impossible.

Laura Massana Mas

Sí, és que ho hem fet... Crec que ho hem fet malament perquè a l'inici...

El president

No, no, no. Ho hem fet bé fins ara, fins aquest punt. El difícil seria a partir d'ara. Ho dic perquè aquest matí hem tingut ja aquesta discussió a la Comissió d'Interior, i al final hem buscat una fórmula mixta, que tampoc no és aquesta, però jo crec que aquesta és la millor. I consultats els serveis jurídics, doncs, em diuen que sí, que podem ordenar el debat com ens sembli

més adequat per a un millor i correcte funcionament. O sigui que té la paraula.

Laura Massana Mas

Molt bé. Gràcies, president. M'anirà bé per fer, fins i tot, un aclariment. Dedueixo que perquè s'acceptés..., diríem, si s'acceptés l'esmena d'Esquerra, hauria de retirar el punt número 1. O fem votació separada en aquest...

El president

Com vostè vulgui. En principi, el Grup de Convergència..., si vol votació separada, s'haurà de fer separada.

Laura Massana Mas

Clar. Acceptariem... Sí, senyor president. No, és que abans hem tingut una conversa paral·lela amb la senyora Simó, i ara volia... Acceptariem l'esmena del punt 2 d'Esquerra Republicana.

No acceptariem..., i vull explicar el perquè a la diputada del Partit Popular. No perquè no entengui que al Berguedà hi hagi d'haver una oferta de formació professional, però sí que ens sembla –i li agrairíem que s'afegís també en aquest criteri– que primer construïm la nova escola, fem l'espai, i després decidim, en aquesta ordenació, doncs, dels estudis postobligatoris, què dediquem o no, i si és important o no, la... Però primer hem de garantir que s'arrangin les necessitats, i la conversió en IES i la nova escola.

I un dubte respecte al diputat de Convergència. Em diu que votarà la nostra proposta en el punt 3. Perquè vostès m'han fet una esmena, i jo he entès que vostès votaven el nostre punt número 3. No ha explicat la seva esmena.

Antoni Balasch i Parisi

Sí. Nosaltres hem presentat una esmena...

Laura Massana Mas

La retiren?

Antoni Balasch i Parisi

A veure, la podem retirar, perquè, de fet, matisa des del punt de vista... Tots sabem de la dificultat durant... Fa set anys que no s'ha fet. I, per tant, en aquests moments d'ofec econòmic la voluntat és de donar-hi la resposta el més ràpida possible. I per no enganyar ningú sempre intentem dir-ho així –per no enganyar ningú: el més ràpida possible. I per això entràvem aquest matí.

No obstant, si això ha de ser un fre, com que entenem que és una necessitat del centre necessària d'arranjar al més aviat possible, doncs, us l'acceptariem tal com està i retirariem la nostra esmena.

Laura Massana Mas

Molt bé, moltes gràcies. Doncs, acceptada l'esmena d'Esquerra Republicana. I si voleu podem passar a votació. Votació separada.

El president

Llavors, s'entén que el Grup d'Iniciativa...

Laura Massana Mas

Ai, s'han de posicionar si accepten. (*L'oradorariu.*) Estic fent de president...

El president

Entenc que el Grup d'Iniciativa accepta l'esmena d'Esquerra Republicana pel que fa al punt 2, i que vol que se sotmeti a votació en aquests termes. I entenc també que el grup de Convergència, senyor Balasch, vol que es votin els tres punts per separat, o només un dels tres? (*Pausa.*) Els tres per separat. Molt bé.

Doncs, llavors procedim... (*Veus de fons.*) Molt bé. Doncs, llavors votarem per separat només el punt 1, i el 2 i el 3 conjuntament.

Doncs, vots a favor del punt...? (*Remor de veus.*) Ai, perdó. Vostès m'han dit a l'entrar que anéssim de pressa, eh? (*Rialles.*)

Té la paraula... Per fixar la posició de cada grup –perdó–, té la paraula, en primer lloc, la portaveu del Grup Socialista, la senyora Rocío Martínez.

Rocío Martínez-Sampere Rodrigo

Molt bé. Moltes gràcies, president. Doncs, nosaltres també, amb l'acceptació de l'esmena d'Esquerra Republicana, votariem a favor d'aquesta proposta de resolució, perquè, efectivament, fa set anys que es demana. I, en tot cas, entenem, tots, les dificultats econòmiques del moment, però entenem que les exigències no han de disminuir perquè estiguem en dificultats. És a dir, la resignació entenem que no és una opció.

I, per tant, demanem un nou edifici. I mentrestant proposem una alternativa, que és arreglar els problemes que té l'actual, amb les casuístiques que comentava la senyora Massana, que, a més, impedeixen que es duguï a terme la tasca dels professionals amb un mínim de garanties.

Per nosaltres és molt important que es converteixi en un IES, el Serra de Noet. No només perquè fa molt temps que s'està reclamant, sinó perquè entenem que hi ha menys inclusió en el municipi i que es diversifica ja d'origen l'alumnat respecte si vol o no seguir amb l'educació postobligatòria.

Entenem, per tant, que també afavorirà..., no només les necessitats educatives que té Berga, sinó que afavorirà la inclusió social d'aquest municipi i, per tant, la funció pública que ha de fer l'educació al nostre país, convertir el Serra de Noet en un IES.

I, en aquest sentit, per tant, votarem a favor de tota la proposta.

Moltes gràcies, president.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula, en nom del Grup de Ciutadans, el senyor Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

Por nuestra parte, apoyaremos todos los puntos de la propuesta de resolución. Entendemos que era necesario en Berga convertir esta escuela en instituto de enseñanza secundaria para dar continuidad a los alumnos de la escuela. Estaba prevista la construcción. En este caso, el ayuntamiento ya ha proporcionado unos terrenos cercanos. En la actualidad están usando barracones.

Y me parece muy bien, nos parece bien la previsión de la instalación informática en tanto no se construya el edificio. Era necesaria.

La enmienda de Esquerra Republicana en el punto 2 creemos que acaba de completar el punto 2. Por tanto, nos mostramos conformes con todos los puntos.

Y votaremos a favor.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula, en nom del Grup Mixt, el senyor Arrufat.

Quim Arrufat Ibáñez

Començaré pel final. No teníem molt clara l'esmena del Partit Popular, perquè enteníem que... (*Veus de fons.*) Ja queda descartada, eh? Però enteníem que era barrejar l'oferta de places de formació professional –que no és només una mancança en aquesta comarca, sinó en moltes altres– en aquest cas concret i que potser era motiu d'un altre debat, d'una altra proposta de resolució.

En tot cas, amb el text que ha quedat, entenem que... L'esmena d'Esquerra Republicana no ens acaba de fer el pes, però, en tot cas, donarem suport igualment a tots tres punts pel fet que bàsicament deixa a criteri d'altri el fet que finalment es faci o no es faci, eh?, el que demana justament la moció, que és iniciar els tràmits per a la construcció del nou institut. I, per tant, s'inclou una clàusula de, bé, depèn de com vagi, doncs, es podrà fer o no.

Però, en tot cas, donarem suport als tres punts.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Procedim, doncs, a la votació... (*María José García Cuevas demana per parlar.*) Sí, senyora María José García?

María José García Cuevas

Quería una aclaración. He entendido que mi enmienda no se acepta, ¿no?

El president

Evidentment, sí.

María José García Cuevas

Quería, entonces, aclarar..., porque creo que ha habido una contradicción en el discurso de la portavoz de Iniciativa al rechazar nuestra enmienda. Ha dicho que estaba de acuerdo con que hubiera módulos de formación profesional, pero no estaba de acuerdo en aceptar la enmienda.

Yo quiero leer la enmienda, que dice: «Ampliar la oferta educativa del centro con nuevos módulos de formación profesional.» Porque entendemos que es más fácil planificar un nuevo equipamiento si se sabe la oferta que se va a incluir en ese nuevo equipamiento. Eso entendemos que tiene más sentido y es más lógico respecto de la comunidad: saber lo que se va a ofertar, y entonces dimensionar el nuevo edificio. No construir un nuevo edificio y luego decir: «Ah, no, ya no cabe, la formación profesional.» Es el sentido de la enmienda.

No sé si yo no la he sabido explicar bien o no se me ha entendido. Por eso quería aclararlo.

Gracias, presidente.

(El president dóna la paraula a Laura Massana Mas.)

Laura Massana Mas

El sentido es el que creo que, bueno, he comentado. No em dec haver explicat bé, però la qüestió és que nosaltres prioritzem la conversió del SES en IES i prioritzem la construcció de l'edifici.

I pel que fa a estudis postobligatoris al Berguedà, compartim que l'FP ha de ser un element d'aquests estudis, s'ha de concretar juntament amb la comunitat educativa. I veure on es destinen, a quins recursos i a quins edificis han d'anar aquests mòduls de formació professional.

Per això, la no-acceptació.

El president

Bé, moltes gràcies. Procedim a la votació, amb el benentès que farem primer el punt 1. I després, el 2 i el 3 conjuntament, sabent que al punt 2 s'hi ha afegit l'esmena d'Esquerra Republicana. D'acord? *(Pausa.)*

Doncs, votem el punt 1.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

No hi ha abstencions.

Per tant, ha quedat rebutjada per 14 vots en contra i 7 a favor.

Ara, els punts 2 i 3.

Vots a favor?

Unanimitat, veig, no? *(Pausa.)*

Doncs, s'aproven per unanimitat; s'aproven els punts 2 i 3.

Sol·licitud de sessió informativa

amb la consellera d'Ensenyament
sobre el darrer informe de la Fundació
Bofill sobre el fracàs escolar a
Catalunya (tram. 354-00049/10)

Passem al punt número 2 de l'ordre del dia en aquests moments, sol·licitud de sessió informativa de la comissió amb la consellera d'Ensenyament sobre el darrer informe de la Fundació Bofill sobre el fracàs escolar a Catalunya, que proposa el Grup de Ciutadans. I té la paraula, per defensar-ho, el senyor Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

Gracias, presidente. Solicitamos una sesión informativa con la asistencia de la consejera de Enseñanza sobre el último informe de la Fundació Bofill sobre el fracàs escolar de Catalunya. Nos han comentado que la consellera tiene pensado comparecer próximamente. Sin embargo, a la vista de que no es posible conocer, digamos, cuál va a ser el contenido de su comparecencia, sí que nos parece útil, por parte de mi grupo, pedir, con el apoyo del resto de grupos de la comisión, que la consellera se refiera explícitamente al punzante y delicado tema del fracaso escolar.

Como es sabido, la Fundació Bofill ha denunciado, pues, diversos elementos relacionados con el fracaso escolar que deben ser objeto de análisis y de propuestas por parte de la conselleria. Ayer mismo salía publicado en un periódico que «la Fundació Bofill denuncia la pràctica generalitzada als instituts de separar els alumnes per nivell», y que esto, esta separación de los alumnos por sus diversos niveles, incidía mucho en el fracaso escolar y que creaba verdaderos guetos en el interior de las aulas, en las que algunos alumnos no podían salir de un nivel más bajo y que esto al final perjudicaba y potenciaba el fracaso escolar.

Nos interesaría que respecto a este aspecto, también, la consellera, pues, se pronunciase y nos explicase qué opina acerca de estas cuestiones. Si cualquiera de los grupos presentes deseara ampliarlo, como se me ha manifestado, no solamente al informe de la Fundació Bofill sino a cualquier otro que tuviera que ver con el fracaso escolar, pues nosotros estaríamos dispuestos a admitir cualquier iniciativa en este aspecto. Y se sometería a votación, en ese caso, de esa forma.

Nada más.

El president

Molt bé. Moltes gràcies, senyor Carrizosa. Hi ha algun grup que vulgui prendre la paraula en aquest punt? *(Veus de fons.)* Només Convergència? *(Pausa.)*

Tots. Doncs, vinga. Senyora Simó, en nom d'Esquerra Republicana, si us plau.

Anna Simó i Castelló

Al nostre grup també li interessa contrastar l'opinió del departament sobre els estudis diversos –propis del departament i externs– sobre el fracàs escolar. També el de la Fundació Bofill, sobre el qual vull recordar que la mateixa consellera va dir, en la seva compareixença per explicar les línies generals del departament, doncs, que hi tenia la seva opinió i les seves reserves, i que tindria oportunitat d'explicar-ho.

I entenem que, tal com s'ha anunciat, si la consellera ha demanat ja la compareixença per explicar el Pla sobre fracàs escolar de Catalunya, podrem contrastar aquesta opinió i tantes altres sobre diversos estudis, i també quina és l'evolució d'aquest pla.

Per tant, entenem que si ja hi ha una compareixença..., una petició de compareixença voluntària de la consellera, molt més àmplia que no pas aquesta, doncs, nosaltres ens inclinàrem per esperar que tinguí lloc aquesta compareixença de la consellera.

Nosaltres votarem, per tant, en contra, perquè entenem que la compareixença de la consellera supera els límits, diguem-ne, del posicionament sobre un informe –interessant, per altra banda, però un informe– al respecte.

El president

Moltes gràcies, senyora Simó. Pel Grup Socialista, la senyora Rocío Martínez.

Rocío Martínez-Sampere Rodrigo

Sí. Molt ràpidament, president. Com que el que volem es parlar del fracàs escolar, hi votarem a favor. I ens semblarà bé també que vingui la consellera per pròpia demanda i parli del tema, que és allò realment interessant.

En tot cas, deixi'm aprofitar aquesta intervenció per fer una proposta a la comissió per al nostre bon funcionament. Jo no sé..., vista la proposta de resolució i com ha anat l'intercanvi d'esmenes, no sé si seria millor per a tots que el grup proponent, i que és el que accepta i rebutja les esmenes, ho fes en la seva primeríssima intervenció.

Dic: «Si ho volen els grups propositors.» És una proposta, no..., eh? Perquè d'aquesta manera jo crec que es facilitaria el debat, perquè si no tenim tres torns de debat entre acceptació, i no, d'esmenes. I crec que seria per a tots més eficient i segurament més aclaridor fer-ho d'aquesta manera, si li sembla al grup proponent de les propostes.

Moltes gràcies.

El president

És una alternativa. Bé, això és el grup proponent. Si el grup proponent ho fa, perquè, si no, també... En fi,

si vostès ho volen, agilitem més el funcionament de la comissió. A mi em sembla correcte, eh? Però ja veurà com molta gent se n'oblidarà. Ja ho veurà. Però, en fi... (*Veus de fons.*) No, no; ho trobo correcte.

Vinga. Pel Grup Popular, la senyora María José García.

María José García Cuevas

Nosotros estamos a favor de que la *consellera* comparezca en esta comisión a explicar sobre el fracaso escolar en general, como ha sido su propia solicitud. Pero nos parece interesante la propuesta del Grupo de Ciudadanos, porque el informe Bofill no es un informe cualquiera. Es muy importante y es un referente respecto del funcionamiento del sistema educativo de Cataluña. Y, además, la propia *consellera*, pues, expresó, como ha dicho el portavoz, unas reservas, que creo que es muy interesante tener una comparecencia concreta sobre este informe para que nos las explique.

Con lo cual me parece correcta la propuesta de Ciudadanos, y la apoyaremos. Y también agradecemos a la *consellera* su voluntad personal de querer comparecer.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds...

Joan Mena Arca

Sí, d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

El president

...Esquerra Unida i Alternativa.

Joan Mena Arca

Nosaltres volíem dir que votarem a favor de la sol·licitud de compareixença del Grup de Ciutadans per una senzilla raó, i és que a la primera compareixença que va fer la consellera en aquesta comissió parlamentària va dir literalment que: «L'informe de la Fundació Bofill no era un bon informe.»

Per tant, li volem donar l'oportunitat a la consellera, ja que en el seu moment no la va tenir, per explicar-nos a tots els grups parlamentaris per quin motiu considera que no és un bon informe. I, és més, nosaltres defensàrem que es fes en sessions informatives diferents, perquè una cosa és la valoració que fa la consellera d'un informe, i una altra de diferent són les mesures que des del departament s'aplicaran per eradicar o intentar disminuir, diguéssim, el fracàs escolar a Catalunya.

Per això votarem a favor de la proposta de Ciutadans.

El president

Molt bé, moltes gràcies. Pel Grup Mixt, senyor Arrufat. No considera convenient parlar? (*Pausa.*)

Molt bé. Doncs, llavors, pel Grup de Convergència i Unió, el senyor Balasch. (*Veus de fons.*) Ah, perdoni, senyora Barrufet.

Ramona Barrufet i Santacana

Sí, gràcies, president. Era per anunciar, doncs, que la consellera ha fet una petició pròpia, que ja ha passat, a més, per la Mesa del Parlament. Que si no està a la comissió és perquè no es voten, tal com se'm va informar des de serveis jurídics, les pròpies peticions de la consellera. I entenem que la petició va molt més enllà del que s'ha demanat. Per tant, és interessant que quan vingui la consellera pensem que abasti molt més la informació que ha de donar.

Per tant, votariem en contra de la proposta. Però no per votar-hi en contra, sinó perquè entenem que la petició de la consellera engloba molta més informació, que és el que interessa la comissió, la informació que se'n pugui donar.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, senyora Barrufet. Doncs, procedim a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Doncs, queda rebutjada per 11 vots en contra i 10 vots a favor.

Passem al... Abans és preceptiu que donem compte de les substitucions. Ens ha fet arribar les substitucions el Grup de Convergència i Unió. La diputada Mercè Jou substitueix la diputada Anna Solé, la diputada Glòria Renom substitueix el senyor Lluís Recoder, la diputada Victòria Forns substitueix la senyora Elena Ribera, i el diputat Joan Maria Sardà substitueix Montserrat Roura.

Proposta de resolució

sobre l'edifici de l'Escola Angeleta Ferrer, de Mataró (tram. 250-00065/10)

Molt bé. Doncs, passem al punt de l'ordre del dia número 3. Proposta de resolució sobre l'edifici de l'Escola Angeleta Ferrer, de Mataró, que presenta el Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa –ara ho he dit bé. Té la paraula el senyor Mena.

Joan Mena Arca

Molt bé. Moltes gràcies, i bona tarda de nou. Bé, el tema de l'Escola Angeleta Ferrer, de Mataró, per desgràcia ja fa molt de temps que està sobre la taula. Sabeu que aquesta és una escola de referència a la ciutat de Mataró. I concretament, en el centre urbà de la ciutat –és a dir, a la zona de l'Eixample i el centre històric–,

molt mancat de centres d'ensenyament públic, fet que s'ha aconseguit sobradament.

El passat dia 8 de novembre es va produir un tancament sobtat de l'edifici per problemes estructurals. I evidentment això ha representat un trasbals important per a tota la comunitat educativa, tant per al claustre de mestres com, sobretot, per a les famílies, que han vist alterats de manera immediata els seus hàbits diaris, tenint en compte que era una escola bàsicament de proximitat, ja que el 80 per cent de les famílies viuen en un entorn proper –a 500 metres del centre educatiu– i on la majoria dels nens i les nenes accedia a peu. Per tant, un centre de proximitat, una escola de proximitat, i on l'entorn hi jugava un paper fonamental.

Llavors, amb aquesta proposta de resolució, des del Grup d'Iniciativa i Esquerra Unida el que demanem és, primer, un reconeixement d'aquest Parlament, perquè ens sembla que és de rebut, al conjunt de la comunitat educativa de l'escola pública Angeleta Ferrer –dèiem que en un moment de gran contrarietat i disgust pel necessari tancament per raons de seguretat de l'edifici tradicional de l'escola, que estava ubicada a la plaça de Cuba–, així com el reconeixement per l'esforç i la col·laboració que mestres i famílies han donat a l'Ajuntament de Mataró i al Departament d'Ensenyament per fer front i resoldre de manera immediata la situació, i donar continuïtat a l'activitat escolar.

Per tant, el primer punt era un punt de reconeixement a la tasca i al seny que ha posat el conjunt de la comunitat educativa en aquest aspecte.

I el segon seria el de donar tot el suport tècnic i econòmic necessari a l'Ajuntament de Mataró per estudiar la viabilitat de rehabilitar l'edifici de la plaça de Cuba, i esgotar totes les vies possibles per poder dur-la a terme, per tal que al més aviat possible pugui tornar a ser utilitzat com a centre educatiu per l'escola pública al centre de la ciutat de Mataró, atès que ja hem dit que hi havia escassetat d'equipaments educatius públics.

El segon: «Accelerar els tràmits necessaris per a la construcció, en el menor temps possible, d'un nou edifici per a l'escola pública al centre de la ciutat de Mataró, ubicat en els terrenys situats a l'antiga fàbrica de paper Can Fàbregas, entre els carrers Lepanto i Xurruca, que seran cedits al més aviat possible per l'Ajuntament de Mataró a la Generalitat de Catalunya, Departament d'Ensenyament, amb aquesta finalitat.»

I el tercer punt, recollint una part de l'esmena que ens proposava el Grup de Convergència i Unió: «Establir, conjuntament amb l'Ajuntament de Mataró, el calendari de construcció del nou centre i el compromís ferm de realització abans d'iniciar-se el procés de matriculació, d'acord amb el calendari anteriorment esmentat.»

El president

Moltes gràcies. Interpreto que ja s'ha posicionat també respecte de les esmenes, senyor Mena? (*Pausa.*) Sí? (*Pausa.*) Molt bé.

Doncs, a continuació té la paraula, per presentar les esmenes, la representant del Grup Popular, la senyora María José García.

María José García Cuevas

Gracias, presidente. Bien, la información de la exposición de motivos es totalmente cierta. De hecho, días después del cierre, en noviembre de 2012, nuestro concejal del Partido Popular en Mataró, José Manuel López, junto con un diputado de nuestro grupo, José Antonio Coto, se reunieron con el AMPA del Angeleta Ferrer, a los que garantizamos nuestro apoyo. Y este apoyo, pues, lo materializamos un mes después en el Ayuntamiento de Mataró y hoy aquí, en el Parlamento, en reconocimiento de la labor educativa realizada. Y también de la necesidad de mantener y ampliar la oferta pública de calidad en el centro de Mataró, pues la libertad de elección de los padres en relación al proyecto educativo para sus hijos es un principio que debemos y queremos preservar desde el Partido Popular de Cataluña.

Queremos ampliar el reconocimiento desde aquí también al colegio de acogida, el Torre Llauder, por el gran esfuerzo realizado por docentes, alumnos y padres para apoyar a la comunidad educativa de la Angeleta Ferrer en un momento de tanta urgencia y dificultad.

Conocemos personalmente maestros que han estado implicados en la acogida, y que nos han transmitido las dificultades y también la solidaridad con que ambas comunidades han llevado a cabo el proceso.

Como venimos explicando, la Generalitat debe priorizar los 40.000 millones que recibe vía financiación autonómica, para mantener y garantizar los servicios esenciales a los ciudadanos con la calidad que merecen.

Por ello, y dado que la Generalitat lo que sigue priorizando es el gasto en partidas clientelistas e identitarias, creemos que necesita que desde la oposición le ayudemos a identificar las prioridades de gasto para el próximo presupuesto 2013. Por eso apoyamos la petición de Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, para que se pongan los medios técnicos y económicos necesarios para rehabilitar el edificio de la plaza de Cuba, así como para la construcción de un nuevo centro público en el centro de Mataró.

Es preciso, sin embargo, hacer una consideración al grupo proponente. Y es que creemos que, habiendo sido responsables históricamente de la regiduría de Ensenyament de Mataró desde el año 2002, deberían haberse anticipado y poner los medios desde el ayuntamiento para evitar la situación que ha tenido que afrontar la comunidad educativa de Mataró.

En cualquier caso, la propuesta es oportuna y acertada, por lo que votaremos favorablemente sus tres puntos. Sin embargo, hemos presentado una enmienda de adición que nos gustaría que fuera aceptada, pues creemos que la propuesta quedaría incompleta si no se menciona y no se reconoce el esfuerzo de consenso y

unidad que el propio consistorio de Mataró realizó en apoyo de la comunidad educativa pública de la ciudad, aprobando por unanimidad una moción, el 11 de diciembre del año pasado, en términos idénticos a la propuesta que hoy debatimos.

Esta es la moción, y está firmada por todos los grupos municipales en Mataró, incluido Convergència i Unió. Esta moción, aprobada por unanimidad, se remitió a los servicios territoriales de Ensenyament, que aún no han contestado al consistorio.

Creemos importante, para garantizar el cumplimiento de la petición de esta propuesta, instar también a la Generalitat a informar al ayuntamiento, y también a estos diputados, de las acciones que han llevado a cabo desde que recibieron este acuerdo municipal, así como de las acciones que piensan ejercer para hacer frente a las necesidades educativas públicas en el centro urbano de Mataró.

Como tenemos comprobado, no se trata solo de instar al Gobierno de Convergència i Unió a hacer algo, sino que debemos de acompañar la petición genérica de un plan de acción y un compromiso detallado desde el *departament*, que nos permita seguir el cumplimiento y valorar la veracidad del compromiso institucional del Govern con el territorio.

Gracias.

El president

Moltes gràcies, senyora García. Té la paraula, en nom del Grup de Convergència i Unió, que és l'altre grup esmenant, el senyor Balasch.

Antoni Balasch i Parisi

Sí. Gràcies, president. Per a la gent que hem xafat professionalment aquestes escoles és un munt de records els que ens porta haver-hi estat presents. I, òbviament, doncs, en el tancament d'una escola cal reconèixer el suport a la comunitat educativa, a totes les famílies i a tots els mestres, per una causa sobrevinguda que comporta el tancament per dèficit d'infraestructura. I també l'agraïment al centre acollidor, que és el centre Torre Llauder, l'Escola Torre Llauder, per l'acollida, talment com a tots els serveis educatius, des del centre de recursos pedagògics, CREDA, logopedes, l'EAP, etcètera.

Nosaltres, per tant, amb el punt 1, que fa referència a aquest agraïment, òbviament hi estarem a favor. Després, el punt segon, que està desglossat per temes que no..., en tres subpunts, és a dir, 2.1, 2.2 i 2.3. El punt 2.1 nosaltres entenem que es contradiu amb el punt 2.2. Per tant, hi votarem en contra.

Explico per què es contradiu. En el punt 2.2 parlem de fer un nou edifici justament a l'antiga fàbrica de Can Fàbregas, que és justament la proposta que vol l'ajuntament i, en conseqüència, entenem que la ciutat de Mataró, conjuntament pactada amb les AMPA, etcètera. I, en canvi, el punt 1 parla de fer..., la possibilitat de rehabilitar l'edifici de la plaça de Cuba, i entenc que es contradiuen.

Per tant, no és que no ho vulguem, sinó que es contradiuen. Per tant, si la voluntat de l'ajuntament és fer-ho a Can Fàbregas, doncs, entenem que el punt 2.1 no tindria sentit. Per això ens hi manifestaríem en contra.

Estem d'acord amb el punt 2.2, per tal d'accelerar els tràmits d'aquesta construcció d'aquest nou edifici a Can Fàbregas. Terrenys que ja l'ajuntament ha començat tots els tràmits per fer-ne la cessió... No sé si ha arribat al departament ja l'acord del plenari, però quan ens va arribar la documentació del departament encara no hi era. Però, en tot cas, es camina en aquesta línia.

I pel que fa al punt 2.3, agraïm que s'accepti l'esmena que presentàvem, perquè des d'aquell rigor que dèiem abans de no faltar a la veritat ni a les paraules que diem tots plegats, doncs, permet, aquest punt..., no del compromís, que es continua mantenint, però aquest punt d'acord de dir «d'acord amb el mateix calendari que pacti l'ajuntament amb el departament», que entenem que és la línia de l'acord potent que hem de fer.

Per tant, agraïm que s'aculli aquesta esmena. I, per tant, votarem a favor també del punt 2.3.

El president

Doncs, passem als grups que no han presentat esmenes. No és això? *(Pausa.)* Doncs, parla la senyora Simó, en nom del Grup d'Esquerra Republicana.

Anna Simó i Castelló

Gràcies, president. Creiem que s'ha fet un esforç importantíssim, tant des de la comunitat educativa de l'Angeleta Ferrer com des de la de Torre Llauder, i els diversos serveis educatius que s'han hagut de moure per tal de facilitar la reubicació. I és just i necessari que hi hagi el reconeixement i el suport en aquests tres ens, en aquestes dues comunitats educatives i als professionals dels serveis educatius de Mataró. Per tant, votarem favorablement al primer punt.

Pel que fa al 2.1, nosaltres el que entenem és que si està basat en una moció del mes de desembre de l'any passat, han canviat coses, s'han modificat coses els darrers mesos. El que sabem és que ja es va fer l'estudi de costos per rehabilitar l'edifici de la plaça de Cuba. I pel que sabem, els costos eren tan elevats com fer una construcció nova a l'antiga fàbrica de paper, de manera que ja es va desestimar el que es demana en el punt 1.

De manera que nosaltres també votaríem en contra, si no és que es retira aquest punt, del primer punt. I votariem a favor del punt 2.2 i del punt 2.3, perquè entenem que són absolutament raonables i que és el que l'ajuntament ha acordat també amb la comunitat educativa i el departament, de rehabilitar l'antiga fàbrica de paper de Can Fàbregas, que és al centre, al bell mig de Mataró, per tal de fer el nou equipament.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. En nom del Grup Socialista, la senyora Rocío Martínez-Sampere.

Rocío Martínez-Sampere Rodrigo

Sí, molt bé. Moltes gràcies, president. Bàsicament estem d'acord, no?, amb el que hi ha aquí, perquè té raó la senyora Cuevas que aquí hi ha hagut un esforç de consens, tal com es va demostrar amb la moció aprovada a l'Ajuntament de Mataró.

Per tant, el reconeixement a l'esforç que s'ha fet en aquest tancament per motius estructurals de l'Escola Angeleta Ferrer, i on ha col·laborat tothom perquè fos el menys traumàtic possible. Però també l'exigència de trobar-hi una solució, perquè nosaltres entenem que és importantíssim que el centre de la ciutat de Mataró tingui una oferta pública. És l'única escola pública que existeix al barri del centre de Mataró, i és important perquè l'escola no només és funció social sinó que és teixit social. És a dir, quan traiem una escola d'un barri, no traiem un edifici, traiem molt més que tot això.

I, per tant, és importantíssim que ens comprometem a fer que aquesta escola..., deia la senyora Simó que els costos de la rehabilitació està demostrat que són més elevats que la nova construcció a Can Fàbregas. Però, en tot cas, en el que sí que insistim –i, per tant, votarem a favor de tots els punts– és que es trobi una solució i puguem tenir oferta pública al centre de Mataró, que al final és el que crec que interessa la ciutat i els ciutadans.

Moltes gràcies, president.

El president

Moltes gràcies. En nom del Grup de Ciutadans, el senyor Carrizosa. Es vol pronunciar? *(Pausa.)* Gràcies.

Carlos Carrizosa Torres

Sí. Nosotros..., nuestro grupo votará a favor del primer punto. Nos parece de justicia. Primero, que se trata de una escuela, como se ha dicho, en pleno centro de la ciudad de Mataró, y es muy importante que el equipamiento se mantenga. Por el bien de los vecinos, y también, como ha dicho la representante del Grupo Socialista, porque eso es lo que hace tejido social en un barrio.

Nos parece un buen detalle que se haya incluido en esta declaración que se pretende, en esta propuesta de resolución del Parlamento, que se haya incluido la mención a la Escuela Torre Llauder, que está actualmente sobrellevando esta presencia provisional de los equipamientos trasladados de la Angeleta Ferrer. Y, por tanto, está bien, y votaremos a favor.

En el segundo punto sí que, por el momento, Ciudadanos se abstendría, a menos que por parte del proponente se clarifique si lo que se pretende es rehabilitar el edificio de la plaza de Cuba o acelerar los trámites para la construcción del edificio, porque sí que entendemos, como la representante de Convergència i Unió, que ambas cuestiones parecen incompatibles. Por lo menos, si no son incompatibles, son poco claras y podrían provocar dilaciones y controversias que podrían ser contraproducentes para una rápida solución del problema.

Por lo tanto, en este extremo, a menos que se clarifique, nosotros votaríamos, en principio, a favor de que se aceleren los trámites de la nueva construcción, ya que parece que esta nueva construcción sí que se haría también en terrenos que son céntricos en la ciudad de Mataró.

Y, por último, con la adición de la enmienda de Convergència i Unió, nos parece también que el punto 3 merece ser apoyado. Y, por lo tanto, votaremos a favor también del 3.

El president

Moltes gràcies, senyor Carrizosa. En nom del Grup Mixt, el senyor Arrufat.

Quim Arrufat Ibáñez

Nosaltres, si ens ho permet, també deixarem de votar a favor el punt 2.1, perquè entenem que si ja hi ha un estudi de viabilitat, doncs, és sobre aquest punt. I donarem suport a la resta de punts.

El president

Moltes gràcies. Crec que el representant d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa haurà de clarificar... I no funcionarà allò que havíem previst, perquè sempre haurà d'acabar. I si ho fem bé, no consumirà més torn, perquè seran els dos minuts per fixar la posició i aclarir les demandes que ha tingut, diverses, en aquest torn que hem fet en aquests moments. Perquè si no, no sabem què votem.

Joan Mena Arca

Molt bé. Doncs, anem per parts. El primer punt està clar. Per tant, tots hi votaríem a favor.

Amb el tercer punt, que seria, com he dit abans, acceptar l'esmena del Partit Popular, em sembla que també hi estem tots d'acord, perquè és, d'alguna manera, esmentar l'acord municipal que hi ha a Mataró. Per tant, tampoc no hi ha cap problema.

Pel que fa al segon punt, dir, primer de tot, que el que hem proposat en el punt 2.3 seria..., o, literalment, el que diria el text és: «Establir, conjuntament amb l'Ajuntament de Mataró, el calendari de construcció del nou centre i el compromís ferm de realització, d'acord amb el calendari abans esmentat.» Aquesta seria la proposta de redactat.

I després, pel que fa, diguéssim, a la polèmica entre el punt 1 i el punt 2, si són contradictoris o no, potser sí que he expressat..., el punt 1 no ho deixa clar. Però el que es diu no és que aquest centre sigui..., o sigui, que sigui per acollir l'Escola Angeleta Ferrer. El que diem és que atesa l'escassetat d'equipaments educatius públics al centre de Mataró, el que proposem és: «Donar tot el suport tècnic i econòmic necessari a l'ajuntament per estudiar la viabilitat de rehabilitar l'edifici que hi ha a la plaça de Cuba, i esgotar totes les vies possibles per tal que pugui tornar a ser utilitzat com a centre educatiu...» –com a centre educatiu.

Potser en comptes de dir «com a centre educatiu per a l'escola pública» hauria de dir «com a centre educatiu públic al centre de la ciutat de Mataró». Potser amb aquest aclariment aclarim els dubtes que hi ha en els grups parlamentaris.

El president

A veure, si al final són esmenes amb transacció o amb afegits o retalls, seria bo que ens ho passés per escrit, perquè si no després no se sabrà el que hem aprovat. D'acord? *(Pausa.)*

Doncs, això és el que hauria de fer. Li demano que ho faci mentre votem, si de cas. Perquè si tothom ho té clar, el que ha llegit el senyor Mena, ho votem, i mentrestant ens ho fa arribar.

(Veus de fons.) Ara, senyor Carrizosa, veurem com ho votem, això.

Votem punt per punt. El primer, si els sembla bé. I després, el segon... Tot conjuntament, o hi ha també votació separada de...? *(Veus de fons.)* També per blocs? Per blocs de l'1, el 2 i el 3, els tres blocs? *(Veus de fons.)* D'acord, això és el que li interessa al Grup de Convergència. Si hi ha algú més que tingui algun altre interès... *(Veus de fons.)* No, no, no. O que creu que s'ha de fer? *(Veus de fons.)*

Per tant, votarem el primer. Després, pel que fa al segon, el 2.1. I finalment, el 2.2 i el 2.3. És això, ponent? *(Pausa.)* Molt bé. Doncs, anem pel primer punt.

Vots a favor?

Unanimitat.

Ara anem pel punt segon; serà el punt 2.1, per tant. D'acord? *(Pausa.)*

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vuit a favor, 11 en contra, 2 abstencions.

Queda rebutjat, el punt 2.1.

I ara anem pels punts 2.2 i 2.3, tot en un bloc. El 3, s'entén, amb la modificació que s'ha llegit. D'acord? *(Pausa.)* Vinga, doncs.

Vots a favor?

Unanimitat.

Per tant, passem al punt número 4... *(Veus de fons.)* Ah, d'acord. Un nou punt que ha proposat el Grup Popular i que ha acceptat el grup proponent d'Iniciativa. No és això? *(Pausa.)* Doncs, votem aquest últim punt.

Vots a favor?

Unanimitat.

Proposta de resolució
sobre la construcció de l'escola de
Vall-llobrega (tram. 250-00075/10)

Ara sí, podem passar al punt de l'ordre del dia número 4, que també és del mateix grup, i és Proposta de resolució sobre la construcció de l'escola de «Vall-llobrega». (*Adreçant-se a Marc Vidal i Pou.*) Té la paraula.

Marc Vidal i Pou

Sí; gràcies, senyor president. És referent a l'escola de Vall-llobrega, no «Vall-llobrega», que en tot cas etimològicament...

El president

Perdó, perdó...

Marc Vidal i Pou

...en podem parlar un dia, és una mica estrany. Però sí, és Vall-llobrega.

De fet, Vall-llobrega és una població petita, que està al costat de Palamós i que ha anat creixent gairebé en sentit exponencial els darrers temps. I, per tant, ha passat de no tenir escola a tenir unes quantes «caracoles», que en diuen. A quedar-se, aquests barracots, o com en vulgueu dir, durant massa temps.

El greuge que tenim és que aquesta escola que s'havia de fer –que s'ha de fer– a Vall-llobrega és una escola que ja el setembre del 2010 es va adjudicar, es va adjudicar a una empresa. I que el desembre del mateix any es va adjudicar la direcció d'obres. És a dir, fa... I tenia deu mesos –deu mesos– de finalització de les obres. És a dir, fa un any i mig que hauria d'estar acabada.

Tots sabem quina és la situació, tots sabem que no és l'única escola del país. Però un municipi petit, que hagi de suportar el creixement i la pressió demogràfica que està patint, i que aquest municipi hagi de suportar els costos afegits que suposa el manteniment d'aquestes instal·lacions provisionals, fa que nosaltres demanem que allò que ja es va acordar en el seu moment s'executi de manera immediata.

Tot i això, com que una cosa són els desitjos i una altra són les realitats, veient que han presentat esmenes tant el Grup d'Esquerra com el Grup de Convergència, i que, per tant, si no acceptéssim res ens ho votarien en contra i estaríem exactament allà on estàvem, el pragmatisme que pertoca ens fa dir que acceptaríem l'esmena de Convergència, si és que va de veritat. (*Rialles.*) Després d'haver-ho consultat amb l'alcalde de la població i d'haver fet unes llarguíssimes inspiracions i expiracions corresponents, va dir: «D'acord, fem-ho així.» Perquè vol dir que d'aquí a tres mesos es fixi una data que fa un any i mig que està esperant el senyor alcalde que es pugui fixar. Perquè l'esmena de Convergència diu que d'aquí a tres mesos, és a dir, abans d'acabar el juny, tinguem la data d'inici de les obres.

Per tant, en ares d'intentar resoldre del problema, i atès que des de la població s'hi estaria d'acord, acceptaríem l'esmena de Convergència i Unió. I, hi insistei-

xo, esperem que aquesta vegada la cosa vagi de veritat i sigui seriosa.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Marc Vidal. Perdó pel *lapsus linguae*. (*Veus de fons.*) Però «llòbrega» crec que també existeix. En aquest cas, el topònim no ho deu ser.

Té la paraula, per presentar l'esmena del Grup d'Esquerra Republicana, la senyora Anna Simó.

Anna Simó i Castelló

Doncs, és una esmena que, com tantes altres, intentava ja poder fixar un calendari màxim d'aquí a tres mesos. Fixar-lo, havent-lo negociat i consensuat evidentment entre la comunitat educativa, incloent-hi el consistori al capdavant, i el departament. I si hi hagués alguna alternativa que s'hagués d'estudiar, doncs, també.

Nosaltres, doncs, si s'accepta de calendaritzar el mes de juny del 2013 –amb el consens pertinent– aquesta qüestió, evidentment que hi votarem favorablement.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup de Convergència i Unió, el senyor Balasch.

Antoni Balasch i Parisi

Sí. Gràcies, president. Nosaltres compartim, i el Govern també, la necessitat d'urgència que ha manifestat el senyor Vidal, en nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, que ho acaba de manifestar. Doncs, compartim aquesta necessitat, que és que és evident. I, a més a més, que estan en uns mòduls..., els nens i les nenes, en mòduls prefabricats. I també hi ha una altra realitat que és evident, que és que s'ha d'anar al crèdit. I, per tant, o tens els diners a caixa o no hi ha cap banc que t'obri i et lliciti el crèdit.

I, des d'aquesta certesa i aquesta veritat, doncs, per ser rigorosos, cal deixar el rigor a la moció, que és el que hem intentat fer nosaltres. Entre altres coses, perquè avui no sabem quins pressupostos tindrà la Generalitat per al 2013 –no els sabem. I no sabem ni l'Estat ni Europa a què ens acabaran obligant amb el percentatge que toqui de deute. I, per tant, si volem ser frívols, si volem ser llançats, per sortir del pas diríem: «Li acceptem la proposta, perquè som conscients de la necessitat de Vall-llobrega, som conscients de la urgència, i també ho volem.» Però si volem ser rigorosos i volem que la política malgrat no tingui aquest component de rigor i de veracitat, l'incorpori, doncs, posar les matisacions corresponents d'acord amb una realitat que no és inventada sinó que és demostrable.

I per això nosaltres hem fet aquesta proposta, i tenim aquesta voluntat. Només podem dir això. Però que aquí no hi ha ni cap ànim de veure si l'acceptaríem o si... És la realitat que acabo de dir ara.

I, en tot cas, agraïm l'acceptació de l'esmena, de la mateixa manera que agrairíem tots plegats que durant aquest 2013 tant de bo es pogués executar l'escola de Vall-llobrega, com moltes d'altres que tots voldríem.

El nostre posicionament serà votar-hi a favor. Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Balasch. En nom del Grup del PSC, té la paraula la senyora Marina Geli.

Marina Geli i Fàbrega

Moltes gràcies. Per donar suport a aquesta iniciativa. Com ha dit el portaveu proposant, el senyor Marc Vidal, de fet, no és només exclusiu d'aquesta escola. Estaven adjudicades, les obres i la direcció d'obres, i van decaure el 2011 i el 2012, com ha dit el senyor portaveu de Convergència, per raons pressupostàries.

Farem un acte de fe política. No l'hauríem fet si haguessin acceptat l'esmena d'Esquerra, que no entenem, perquè no sé què vol dir, i això ens fa pensar que és fe política, senyor Marc Vidal, però en tenim –en tenim–, eh?, perquè no sé què vol dir «en el seu defecte, l'alternativa que proposi».

Escoltant ara el senyor portaveu de Convergència i Unió, queda clar que no es qüestiona la necessitat d'una escola a Vall-llobrega i que la farem com podrem, per entendre'ns, eh?, i que ho direm abans d'aquest juny, eh?, mentre se suposa que tindrem pressupost en aquest Parlament, a debatre, i veurem les inversions que es fan.

Ho hem dit en moltes ocasions: seria molt més senzill no un acte de fe, sinó un acte de planificació de les inversions. Perquè ens passarem moltes i moltes i moltes comissions parlant d'una a una. I els plans d'inversions –perquè se n'han de fer algunes–, amb les disponibilitats pressupostàries plurianuals, acabarien amb aquesta qüestió de no saber mai les incerteses.

Per descomptat, nosaltres hi donarem suport. Coneixem bé aquesta necessitat, i Vall-llobrega, per descomptat, és d'aquests municipis que, per sort, ha recuperat la comunitat educativa. I això fa poble, eh?, perquè era un municipi del qual havien de marxar, i aquest és un element que no...

Entenem que aprovem el que aprovem, senyor Marc Vidal, que és que l'escola es farà no sabem quan, i que abans del juny, en la literalitat de l'esmena acceptada, serà comunicat a l'ajuntament.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Geli. Pel Grup Popular, té la paraula el senyor Pedro Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyor president. El diputat proposant d'aquesta resolució, doncs, ha explicat força bé les ne-

cessitats de Vall-llobrega per a aquesta escola. Lla-vors, nosaltres creiem, el nostre grup, que no feia falta acceptar una esmena, ni d'Esquerra Republicana ni de Convergència i Unió, per assegurar cap tipus d'efecte, diguem-ne, sobre l'execució de les obres que ja fa dos anys i escaig que s'esperen allà. Vull dir que espero que tinguin més sort amb aquestes declaracions que la que vostès mateixos o nosaltres mateixos varem tenir l'any passat.

Sembla que hem de ser conscients que fer una escola no és tant una qüestió d'obtenir crèdit, perquè l'únic que s'ha de fer és rebre el FLA, eh? –el Fons de liquidació autonòmica–, i ja el tenim. Perquè estic segur que en el pressupost, sigui el que sigui, hi haurà una dotació pressupostària per fer inversions en escoles. No sé si l'any passat –no me'n recordo– va baixar, però potser deu estar al voltant..., entre 100 i 150 milions d'euros segur que hi haurà una partida pressupostària la qual, si el Govern escoltés aquest Parlament, doncs, tindria cura de les recomanacions o les escoles que nosaltres en aquesta comissió recomanem que es facin. Evidentment, pot tenir uns altres criteris, però els dels Parlament són els que es manifesten en aquesta comissió.

És a dir que jo demanaria al partit en el Govern i a qui li dóna suport que tinguin en compte a l'hora de decidir quines són les inversions que faran el que s'ha dit en aquesta cambra, inclús el que ells mateixos han votat en aquesta sala.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor Chumillas. Pel Grup de Ciutadans, té la paraula el senyor Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

Visto que en este asunto no hay simplemente la promesa del grupo que da soporte al Gobierno, sino también la aceptación del grupo proponente, y también parece que la aceptación del alcalde, pues, entendemos que, siendo ciertas, porque nosotros..., yo creo que no cabe negar que existen pocos fondos públicos y que cualquier construcción va a requerir de tales fondos públicos, y, por tanto, esto de que no se fije una fecha deja bastante en entredicho esta declaración de intenciones que votamos hoy, pero creo que no cabe obstaculizarla y no cabe hacer otra cosa que votar a favor.

Y luego, pues, efectivamente, habrá que esperar que por parte del Gobierno se dediquen los recursos necesarios para la construcción de esta escuela y que no se gasten en otras cuestiones menos urgentes, de cara a satisfacer las reales necesidades de la población.

El president

Moltes gràcies, senyor Carrizosa. El senyor Arrufat, pel Grup Mixt.

Quim Arrufat Ibáñez

Sí, res. Per mostrar el vot a favor de la Candidatura d'Unitat Popular a una escola la necessitat de la qual ja estava detectada de feia anys, i que la seva promesa o la seva, fins i tot, fixació com a prioritat ja ve del tripartit, de fa dos governs. I que, bé, si com a mínim hi ha el compromís d'abans de juny, no? –és l'esmena, el que diu, de fixar la calendarització–, pensem que, atès el retard que porta, ja serà molt que sigui aquest el compromís que adopti el grup del Govern.

El president

Moltes gràcies, senyor Arrufat. Entenc que el grup proponent ja ha acceptat l'esmena de Convergència i Unió. Per tant, no consumirà un altre torn en aquesta ocasió. I que es pot passar a votació tal qual, amb l'esmena acceptada del Grup de Convergència i Unió.

Marc Vidal i Pou

Si em permet, només breument. *(Pausa.)* Tinc la consciència que fer política no és només fer grans declaracions, sinó que és arribar a compromisos. I només manifestar que aquesta mateixa proposta de resolució es va presentar la legislatura passada i es va perdre.

Per tant, el que no pot ser és tenir un alcalde pendent que el director dels serveis territorials d'Educació –d'Ensenyament– no li sàpiga dir ni tant sols quan ha de començar. I, per tant, em sembla que s'ha de fer un acte de racionalitat, i, per tant, a mi em sembla que és el que estem fent en aquest moment...

El president

A veure, senyor Vidal...

Marc Vidal i Pou

Gràcies.

El president

Naturalment, sabia que algun grup demanaria la paraula també, perquè ha obert el debat una altra vegada. *(Veus de fons.)* Digui, digui, senyor Balasch. Va, trenta segons.

Antoni Balasch i Parisi

President, seré telegràfic. He insistit en el rigor i a no enganyar. Una cosa és voler i l'altra és poder, i en aquest sentit, votem.

El president

Moltes gràcies. Procedim a la votació.

Vots a favor de la proposta?

Unanimitat, malgrat la discussió final.

Passem a l'altre punt de l'ordre del dia, si els sembla.

(El president dona la paraula a Joan Mena Arca.)

Joan Mena Arca

Senyor president, abans havíem demanat si es podia fer el debat i la votació conjunta dels punts 7 i 10, que són els que tenen a veure amb Tarragona. I em consta que ja són aquí tots els diputats que porten els temes, no?, de tots els grups parlamentaris.

El president

Ara tocaria el 6, però veig que la senyora Hortènsia Grau demana insistentment i amb gestos prou expressius si podem tractar aquests punts de Tarragona.

Proposta de resolució

sobre la substitució progressiva dels dispositius Wi-Fi a les escoles públiques i concertades (tram. 250-00009/10)

Si els sembla bé, doncs, la senyora Hortènsia Grau, en nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula. Per tractar el punt...? *(Veus de fons.)* El 7, i després el 10. *(Veus de fons.)* No, junts no. No, que són coses diferents.

El 7, substitució progressiva dels dispositius Wi-Fi a les escoles públiques i concertades.

Hortènsia Grau Juan

President, lliuro la transacció, perquè com que és un text una mica llarg i no sé si tothom el té... No sé a qui li falta... *(Remor de veus. Pausa.)* Gràcies, eh?, a tots els grups per l'amabilitat de deixar-me colar.

Bé, aquest és un tema que vam presentar la legislatura passada. No es va poder veure, va decaure per la convocatòria anticipada d'eleccions. Però és un tema que... En primer lloc, he de dir que estic contenta que hàgim sigut capaços, tots els grups, d'arribar a un acord, perquè hi havia moltes esmenes, i que tots hàgim pogut transaccionar un acord. Perquè crec que és quelcom que..., més enllà de les diferències ideològiques i partidistes, és un tema que preocupa tothom, perquè parlem, al final, d'un tema de salut. Un tema sobre el qual Europa ha dictat resolucions, sobre el qual altres països de la Unió Europea també s'estan pronunciant, i que ens situa una miqueta també en un debat..., que ja sé que no és ni el més important ni el que més ens ocupa, però que també és important i que preocupa molta gent.

Tenen explicat a l'exposició de motius el perquè s'inicia aquesta recerca, i és justament pel que els deia: aquest principi de precaució. Tant l'OMS com l'Agència Internacional d'Investigació sobre el Càncer ja fa temps que fan investigacions sobre els possibles efectes que els camps electromagnètics no ionitzants i que emeten radiació, com poden ser Wi-Fi, telèfons sense fil, mòbils o antenes de telefonia mòbil, poden tenir sobre la salut. I més concretament sobre la salut de la gent més vulnerable, és a dir, infants i joves.

Per això, i atenent que el Parlament Europeu, en la Resolució 1815, demanava als estats membres que realitzessin campanyes informatives, que fessin estudis,

nosaltres vam presentar en el seu dia –i també cal dir-ho: forçats per una demanda d'una sèrie de gent, de grups de la societat civil– aquesta proposta.

Atès que hi ha hagut una allau d'esmenes, i que jo creia que era difícil anar-les responant una per una, em va semblar que el més interessant era que poguéssim arribar a un acord tots els grups, més que anar discutint esmena per esmena. Per tant, nosaltres a l'acord a què hem arribat és que nosaltres retirem el punt 1. Que ja ho reconeixem, era un punt de màxims, no?, que responia a les demandes justament d'aquest grup de la societat civil. Retirem el punt 1.

Deixem el punt 2 com està, perquè, bé, en la mesura, m'imagino, que es pugui es realitzaran o no campanyes informatives.

I llavors sí que hem arribat a un acord pel que fa al punt 3, eh? Després que si una comissió d'investigació, que si un estudi, entre tots hem pogut consensuar el text aquest, que és: «El Parlament de Catalunya insta el Govern a encarregar a l'Agència de Salut Pública i a l'Agència d'Informació, Avaluació i Qualitat del Departament de Salut l'elaboració d'un informe que, tenint en compte les resolucions del Parlament Europeu i les aportacions dels experts externs que es consideri rellevant, analitzi des d'una vessant científica els possibles efectes adversos sobre la salut dels camps electromagnètics generats pels dispositius Wi-Fi. L'objectiu d'aquest informe serà valorar si és necessari que el Departament d'Ensenyament emprengui mesures i actuacions sobre aquests dispositius Wi-Fi en els centres educatius. I el mateix informe es presentarà al Parlament durant el primer semestre del 2014.»

Llavors, per tant, cau el punt 1; el punt 2, el deixem tal qual, i són el 2 i el 3 els que sotmetem a votació.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Hi ha esmenes presentades. Pel Grup d'Esquerra Republicana, la senyora Anna Simó té la paraula.

Anna Simó i Castelló

Moltes gràcies, president. Nosaltres celebrem..., davant també de l'evident inquietud que poden provocar, doncs, aquests diversos estudis que hi ha i aquestes recomanacions del Consell d'Europa per a les famílies. Però també el que celebrem és que s'hagi decidit estudiar; després d'estudiar, valorar; i després de valorar, decidir, en lloc de decidir i després estudiar. Ens sembla que és molt més lògic, doncs, primer mirar quina és l'evidència científica al respecte, partint ja d'organismes existents dintre del mateix Govern de la Generalitat, com són aquests dos organismes dependents del Departament de Salut, i després poder prendre la decisió pertinent, i no fer-ho al revés.

Precisament, ara fa ben pocs dies ens trobàvem els diversos membres que integrem el Capcit, que és aquesta Comissió d'Assessorament Parlamentari en matèries de Ciència i Tecnologia, i parlàvem al voltant de la ne-

cessitat de partir de l'evidència científica, per tal que no s'anés estenent el pànic sobre determinades qüestions que no tinguessin aquestes evidències científiques. Crec que aquesta seria una qüestió perfectament raonable també, arribat el moment.

Per tant, com dèiem, celebrem que s'utilitzin els recursos propis de la Generalitat per tal de poder fer un estudi aprofundit que tingui l'evidència científica, i després poder prendre les decisions oportunes que tanta inquietud poden generar en les famílies i l'alumnat.

Nosaltres votarem favorablement, per tant, en aquest punt transaccionat –també hem compartit la transacció– i de realitzar campanyes informatives.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup Popular, té la paraula la senyora María José García.

María José García Cuevas

Gracias, presidente. Bien, las radiaciones no ionizantes no son cancerígenas. Hay que decirlo como una previa. Y, además, se amortiguan con la distancia. Hay que dejar claras varias cosas.

Lo primero, que es peligrosa la proximidad. O sea, es más peligroso un móvil que un wifi o que una línea de muy alta tensión.

Segunda cosa. El riesgo depende del tipo de campo electromagnético que emite la radiación. Y en el caso de los campos electromagnéticos de baja intensidad las radiaciones siempre son no ionizantes y, por tanto, no cancerígenas.

Tercera cuestión. El efecto de la radiación no ionizante sobre la salud es del tipo conocido como «estrés celular», que se manifiesta en dolor de cabeza, picor, irritabilidad, que son los mismos efectos equivalentes a lo que producen otras señales externas naturales como variaciones de temperatura o de humedad.

Cuarta cuestión. Estos mismos efectos son los probados en las líneas de muy alta tensión, a pie de torre. En una MAT, que transporta la electricidad de muy alta tensión y baja frecuencia para minimizar las pérdidas, los campos electromagnéticos que se generan también son de baja intensidad. O sea, estamos hablando de lo mismo.

Y quinta cuestión. La Organización Mundial de la Salud tiene perfectamente delimitados los límites de radiación no ionizante permitidos sin efecto adverso para la salud, que son cien microteslas.

Por tanto, entendemos que la propuesta, la exposición de motivos, es excesivamente alarmista. Y que estamos hablando de algo relativamente sencillo, que sería medir..., sencillo aunque necesario: medir la intensidad electromagnética en los entornos escolares próximos a un dispositivo wifi y ver si se supera o no se supera el límite de la Organización Mundial de la Salud. O sea, no estamos hablando de nada mucho más complejo.

Por tanto, dicho esto y toda esta previa, entendemos que la tranquilidad y la seguridad de la comunidad educativa tienen que ser una prioridad. Por eso nosotros apoyamos esta propuesta, aunque hemos hecho una enmienda que ahora me gustaría explicar.

Creemos..., o agradecemos que se haya retirado el primer punto, porque lógicamente entendíamos que incurrir en un gasto de sustitución de aparatos ahora podría ser algo innecesario, con todo lo que he explicado. Que creo que ha sido algo excesivamente alarmista, y tan malo es pasarse de excesivamente alarmista como de excesivamente confiado, ¿no?, en la vida.

Por supuesto que apoyamos la realización de campañas informativas. Y nos gustaría aquí dejar claro que se amplíe, por ejemplo, al uso del móvil, que es mucho más peligroso por la proximidad del campo electromagnético, como hemos dicho.

Y en relación a la enmienda transaccionada, por supuesto que la apoyamos, porque va en la línea de lo que nosotros proponíamos, que es que en lugar de crear una comisión de estudio genérica, que pensamos que no resuelve el problema..., lo que tiene que ser es que las instituciones, el Gobierno..., o sea, la oficialidad, la Administración la que tiene que crear una comisión de expertos que delimite si efectivamente hay un riesgo o no.

Quiero dejar claro que para nosotros era muy importante, para apoyar esta transacción, que hubiera un plazo, porque creemos que el Gobierno de Convergència i Unió tiene mucho trabajo y necesita que le vayamos fijando plazos para las cosas. Porque si no hay un plazo no tendremos la garantía de que eso se hace, y aprobar en este Parlamento las cosas sin plazo y sin dotación presupuestaria no sirve para nada.

En este caso no estamos hablando de presupuesto, pero sí de plazo. A nosotros nos hubiera gustado que fuera más corto. Entendemos que esto se podía haber hecho perfectamente antes de final de año. Pero visto que el Gobierno prefiere alargarlo un poco más, en aras del consenso y de la unidad en esta propuesta, pues aceptamos la transacción.

Gracias.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula, en nom del Grup de Convergència i Unió, el senyor Balasch.

Antoni Balasch i Parisi

Sí. Gràcies, president. Molt en la sintonia de tot el que s'ha dit en general. Òbviament, la salut és un dels temes més preocupants, i la salut en els infants encara més. Atès que hi ha dubtes o hi ha diferents estudis, malgrat que discrepants en determinats casos..., però, en tot cas, per poder-ho garantir només hi ha una solució, que és aprofundir en l'estudi.

Per tant, nosaltres el que sí que hem fet és posar-nos d'acord amb el Govern i amb el Departament de Salut per analitzar la capacitat que tenien per poder-ho fer i

la possibilitat. I ens ha dit que sí, cosa que els agraïm també en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. I, per tant, votarem a favor d'aquesta esmena presentada, en tant que l'Organització Mundial de la Salut i l'Agència Internacional d'Investigació, doncs, classifiquen els camps electromagnètics de radiofreqüència en una categoria que encara queda una miqueta dins dels dubtes, malgrat que hi hagi bastants indicis que podria ser que no. Però, en tot cas, entenem que ho hem de garantir.

I també m'agradaria dir que òbviament que tenim molta feina. El Govern de Catalunya té molta feina –molta feina–, i, per tant, costa complir els terminis. Però, en tot cas, hi ha molta feina que és anar a buscar recursos a fora, que no ens caldria anar-los a buscar si els tinguéssim, que ens ho podríem estalviar i podríem actuar amb més agilitat i operativitat.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. En nom del Grup Socialista, la senyora Marina Geli.

Marina Geli i Fàbrega

Moltes gràcies, president. Nosaltres creiem que la transacció a què hem arribat recull la intencionalitat del grup proponent.

És competència del Departament de Salut –vostès ho saben– continuadament acompanyar la resta de departaments en aquelles accions que protegeixen la salut. Per sort, el sistema sanitari de Catalunya compta amb una Agència de Salut Pública i amb una Agència d'Informació, Avaluació i Qualitat en Salut que estan alertes d'això de què parlem.

Per descomptat, la vida no és blanc o negre. Els estudis en relació amb les ones electromagnètiques, l'ús continuat del mòbil i altres qüestions de tecnologies incorporades a la vida quotidiana són objecte d'estudi internacional. Fins avui la causa-efecte de Wi-Fi i càncer, o mòbil i càncer, no està corroborada. No ho està. Però és evident –és evident– que aquests són debats que estan en la ciutadania, eh?, i que cal que el Parlament hi posi coneixement, que és el que aprovarem avui.

La nostra proposta deia que –de fet, és la que en part s'ha recollit– estaria bé de tant en tant fer comissions compartides entre Ensenyament i Salut en aquests temes, i en d'altres, no? I que escoltats els experts i aquelles persones o grups que tenen com a objecte anar seguint les recomanacions..., perquè és evident, i es pot ampliar. Per això també el que aprofitem parla també de mòbils, etcètera, perquè els temes de la hiperactivitat, que està en l'exposició de motius, o dificultats d'atenció sembla que és més per l'ús compulsiu dels mòbils i una certa addicció que comencem a veure des del camp de la salut a les noves tecnologies que no pas per les ones electromagnètiques o les ones que pugui transmetre la mateixa tecnologia.

Per tant, per descomptat, són debats sempre oberts. Només faltaria. I hem de tenir-ne coneixement i prendre'n consciència, i precisament fer pedagogia i no alarma, eh?

I, per tant, jo crec que està molt bé haver plantejat de nou aquest tema. Per sort, tenim solvència, eh?, tenim experts, tenim l'Institut d'Estudis Catalans, tenim molta gent que analitza tendències en el món. I això és el que farem quan aquest estudi..., que em sembla que estan fets –eh que estan fets?–, i que s'hauran de revisar, en tot cas, o s'hauran d'actualitzar, en ares que aquesta comissió o el mateix Departament d'Ensenyament... Però per què no?, algun dia podríem fer «ús de tecnologies, salut i ensenyament», perquè aquest sí que és un debat molt interessant fins i tot en el món del comportament, a part dels temes de salut.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies. En nom del Grup de Ciutadans, el senyor Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

Por parte de mi grupo teníamos prevista la abstención cuando se nos dio traslado de la propuesta de resolución, ya que entendíamos que proponía tomar medidas sin que hubiese antes unos estudios suficientes y que había quizá un cierto prejuicio que no estaba apoyado suficientemente en estudios.

En este caso, habida cuenta de la modificación y de la transacción que se ha operado en la propuesta de resolución planteada por Iniciativa, nosotros nos felicitamos, primero, de que esta cuestión haya llegado a la Comisión de Enseñanza, puesto que entendemos que es una cuestión que afecta mucho a la tranquilidad y a la seguridad de la población, porque afecta a la salud de nuestros hijos. Y todos nosotros nos hemos planteado en alguna ocasión si estas cuestiones están debidamente reguladas y si la seguridad de estos dispositivos es toda la que debiera.

Nos parece que todos los grupos han aportado aquí su granito de arena. Se ha llegado a una buena propuesta transaccional con la que mi grupo está absolutamente de acuerdo. Nos congratulamos de que este órgano legislativo en esta ocasión dibuje una iniciativa que para nosotros, lejos de desiderátums políticos, es una verdadera concreción dirigida a la salud de la población y a su tranquilidad y calidad de vida. Y, por tanto, como órgano legislativo, entendemos que debemos impulsarla.

Está bien, además, el concurso de la Comisión de Salud en esto. Y creemos..., bueno, pues, al menos desde la perspectiva de diputado novato que tiene quien les habla, en esta ocasión a mí me gusta poder participar. Espero que de estos estudios podamos sacar unas conclusiones, que me temo que quizá no sean tan definitivas como nos gustaría. Pero es necesario que desde los poderes públicos se esté velando por estas cuestiones, porque aunque nos comentaba la diputada del PP,

desde una perspectiva científica que parece..., y una formación profesional y personal que ella tiene, nos dice con convencimiento que por el momento no estaríamos en cuestiones peligrosas para la salud... Pero lo cierto es que la ciencia avanza, nosotros debemos estar vigilantes, y que las conclusiones que se elaboren en este caso provocarán unas determinadas actuaciones, y que estaría bien que se fuesen revisando conforme el estado de la ciencia lo fuera permitiendo.

Por tanto, votaremos a favor de este principio..., de esto, que esperamos que sea el principio de una vigilancia por parte de los poderes públicos de estas cuestiones, que nos parece que no están debidamente aclaradas aún.

Nada más.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup Mixt, el senyor Arrufat.

Quim Arrufat Ibáñez

Sí, la CUP hi votarem a favor. Però..., algunes consideracions, perquè tenim la impressió que es barregen diverses coses aquí, eh? Entenem que el Departament de Salut i les agències corresponents han de vetllar, entre d'altres coses, perquè hi hagi condicions de salut a les escoles en tot allò que se suposa que és propi del nostre territori, que pot ser diferent a França, diguéssim, no? Els aliments, les condicions climatològiques, el que siguin coses que poden estar afectades per l'entorn d'aquí. Clar, les ones electromagnètiques del Wi-Fi són iguals aquí que a la Xina, no? I, llavors, entenem que d'estudis sobre la matèria pels més grans experts se'n fan, se'n fan i espero que siguin preocupació de moltes de les agències internacionals i de la OMS, no? –de l'Organització Mundial de la Salut.

Per tant, l'objecte de fer nosaltres un estudi, no? –la Generalitat–, un estudi propi sobre l'afectació del Wi-Fi en els nens catalans, diguéssim, o sigui, no sé si és gaire pertinent.

En tot cas, el segon objectiu de l'estudi, no?, que es clarifica en la transaccional, que és: «I, en tot cas, observar quines haurien de ser les precaucions a prendre a les escoles, etcètera», aquest és el que ens interessa, no? Perquè entenem que el primer, el primer objectiu de l'estudi, és una qüestió d'àmbit internacional que hauria de preocupar..., o que preocupa, en tot cas, les institucions internacionals i que té el mateix efecte aquí que a un altre país.

Per tant, hi votarem a favor. I votarem a favor també del punt 2, perquè ja hi ha afectacions estudiades, però més enllà dels camps electromagnètics, perquè l'ús dels telèfons mòbils a les escoles bàsicament hauria d'estar prohibit. En tot cas, hauria d'estar al marge de l'àmbit educatiu. Desconeixem fins a quin punt està realment controlat l'ús dels telèfons mòbils, però són realment una addicció. Molt més enllà del que puguin electrònicament causar, aquests aparells són una addicció perillosa.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Arrufat. (*Hortènsia Grau Juan demana per parlar.*) La senyora Hortènsia Grau.

Hortènsia Grau Juan

No és ni per al·lusions ni res, president; només és per clarificar una mica la votació...

El president

Sí, ja ho anava a fer.

Hortènsia Grau Juan

...perquè em sembla que hi ha algun dubte i no ha quedat clar.

El president

Ho anava a fer aquest president.

Hortènsia Grau Juan

Ah, perdoni.

El president

S'elimina el punt 1. El punt 2, tal qual –és l'expressió de la ponent. I el punt 3, amb la transacció que ens han fet arribar a la Mesa, que diu: «El Parlament de Catalunya insta el Govern a encarregar a l'Agència de Salut Pública i a l'Agència d'Informació, Avaluació i Qualitat del Departament de Salut l'elaboració d'un informe que, tenint en compte les resolucions del Parlament Europeu i les aportacions dels experts externs que es consideri rellevant, analitzi des d'una vessant científica els possibles efectes adversos sobre la salut dels camps electromagnètics generats pels dispositius Wi-Fi. L'objectiu d'aquest informe serà valorar, si és necessari, que el Departament d'Ensenyament emprengui mesures i actuacions sobre aquests dispositius Wi-Fi en els centres educatius. I el mateix informe es presentarà al Parlament durant el primer semestre de 2014.»

Doncs, és això el que votarem. El punt 2 i el punt 4, si ningú diu el contrari, conjuntament. D'acord? (*Pausa.*)

Doncs, vots a favor?

Per unanimitat.

Proposta de resolució

sobre el trasllat de l'Escola Oficial d'Idiomes de Tarragona a l'edifici de la Chartreuse (tram. 250-00028/10)

I passem al punt desè, que és Proposta de resolució sobre el trasllat de l'Escola Oficial d'Idiomes de Tarragona a l'edifici de la Chartreuse.

(*Pausa. La vicepresidenta dona la paraula a Hortènsia Grau Juan.*)

Hortènsia Grau Juan

Gràcies, senyora presidenta. Bé, aquesta proposta de resolució també és un tema que en aquest Parlament i en aquesta comissió hem vist en diferents ocasions, i es tracta de poder garantir que l'escola oficial d'idiomes es traslladarà al seu nou emplaçament, que es l'antiga fàbrica de la Chartreuse, de Tarragona –un bé cultural catalogat–, tal com estava previst. I així es posarà fi a la provisionalitat de vint anys. I que s'incorporarà en el pressupost del 2013 de forma prioritària la partida per poder anar complint, si no de cop..., però poder anar complint amb el conveni signat amb l'Ajuntament de Tarragona per tal de finançar la construcció de l'escola.

L'escola oficial he de dir, perquè..., qui no ho sàpiga, clar, resulta sorprenent..., sense menystenir altres ciutats del territori, eh?, que a vegades ciutats més petites i capitals de comarca del territori tenen escola oficial d'idiomes des de fa anys. I, en canvi, a Tarragona, que estem en una zona turística, la segona àrea metropolitana en població i en economia de Catalunya, resulta que hem estat amb una provisionalitat de més de vint anys. Quan, a més, l'escola oficial d'idiomes –i això sí que els ho dic de coneixement propi, perquè n'he estat alumna–, doncs, té més de tres mil alumnes, té un excel·lent equip de professors, i desgraciadament, doncs, està en unes instal·lacions que ja fa molt de temps que s'havien d'haver solucionat.

La qüestió és que el juliol del 2009 es va signar un acord entre el Govern de la Generalitat i l'ajuntament per tal que aquesta es pogués ubicar a l'antiga fàbrica Chartreuse, amb una inversió prevista, que ho tenen aquí a l'exposició de motius. I l'ajuntament va començar les obres i va avançar els 6,9 milions necessaris per realitzar les obres, i després va ampliar-ho fins a 8 milions, amb un compromís que la Generalitat aniria retornant, eh?, diguéssim, en diferents anualitats aquest avançament.

La qüestió és que a data d'avui no s'ha realitzat aquest retorn. I, per tant, nosaltres el que demanem és que es pugui fixar que aquests diners es van tornant, o, com a mínim... Ja sabem les circumstàncies econòmiques de la Generalitat, també de l'ajuntament, però que hi hagi un compromís, perquè els ajuntaments, doncs, també estant passant per unes circumstàncies econòmico-financeres difícils. Ja ho sé, fruit d'una mala llei de finançament. Però, bé, la qüestió és que aquests diners els ha avançat.

I, per tant, demanem les dues coses: que puguem fer el trasllat, eh?, quan es finalitzin les obres, i que hi hagi un compromís per poder pagar aquests diners que se li deuen a l'Ajuntament de Tarragona.

Hi ha una esmena del Grup de Convergència i Unió que ja hem entregat, i que n'hem pogut fer una transacció, que, en tot cas, ja la presentarà el Grup de Convergència.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Hi ha esmenes presentades pel Grup de Convergència i Unió. Per tant, té la paraula la diputada Victòria Forns.

M. Victòria Forns i Fernández

Gràcies, presidenta. Bé, el primer, fer alguns aclariments al respecte. I els meus arguments seran molt coincidents, en una gran part, amb la senyora Grau. Som una mena de lobby tarragoní, la senyora Grau i jo, que en gairebé totes les propostes de resolució que vénen en aquest Parlament, en aquelles comissions en què coincidim, intentem arribar a acords. I avui hem arribat a un acord, cosa de la qual jo crec que ens hem de felicitar tots.

Mirin, certament és un deure que tenim amb la ciutat de Tarragona, doncs, la construcció d'una escola oficial d'idiomes que estigui a l'alçada i que tingui la qualitat necessària d'una capital com és Tarragona. Certament, això s'ha retardat durant vint anys, i les responsabilitats són diverses, no? –moltes. Jo crec que la sort és el nou enclavament, que és l'antiga fàbrica Chartreuse, que té, com deia la senyora Grau, un interès cultural. I he de dir que, clar, aquestes obres estan finalitzades. I, per tant, que ja podem garantir des d'ara mateix des del Govern de la Generalitat que el curs que ve, el 2013-2014, es traslladarà allà tota l'activitat lectiva de l'escola oficial d'idiomes.

Per tant, en el primer punt, cap mena de problema, perquè aquest és el compromís i aquest serà el compliment amb rigor del que estava previst. Perquè fins ara s'han acomplert absolutament, en aquest sentit, doncs, tots els compromisos que teníem en el calendari de construcció.

També dir que..., quina és l'aportació financera? Totes les escoles oficials d'idiomes de Catalunya s'han pagat a través de la Generalitat. En aquesta, durant el Govern del tripartit, el compromís es delega a l'Ajuntament de Tarragona. Per tant, qui avança aquests diners és l'Ajuntament de Tarragona, amb una operació financera que després ha d'assumir la Generalitat, i que ens farà pagar per tres vegades –gairebé tres vegades– el cost real d'aquesta escola oficial d'idiomes.

Ara bé, el compromís del Govern del president, del molt honorable president Artur Mas, és que es pugui tirar endavant, tot i que aquesta operació financera, ja ho dic, té un cost molt més elevat que el cost real. Si el cost és d'aproximadament 6 milions d'euros, la Generalitat de Catalunya acabarà pagant 18 milions d'euros. Aquesta és l'herència que, en aquest sentit, ens va deixar el tripartit. Però com que el Govern del president Mas és del màxim compromís, allò que es va signar durant el Govern del tripartit nosaltres ho complirem.

He de dir també que el primer pagament –el primer pagament– s'ha de fer efectiu durant el 2013. Per tant, de moment no hi ha hagut cap mena d'incompliment per aquest Govern que representem des del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. I, a més a més, a la transacció a què hem arribat amb la senyora Hortèn-

sia Grau, doncs –ja els la llegiré tal com ha quedat–, el que diem és: «Que es prioritzi la incorporació en el nou pressupost 2013 la partida econòmica necessària per complir el conveni signat amb l'Ajuntament de Tarragona per al finançament de la construcció de l'Escola Oficial d'Idiomes a Tarragona.»

Només voldria dir que jo m'alegro que el 13-14 ja tinguem l'escola oficial d'idiomes definitivament en el lloc que li correspon, que és la Chartreuse. Però també dir que segurament serà l'escola oficial d'idiomes més cara, de Catalunya no, sinó que jo diria que fins i tot d'Europa, amb aquest finançament que vam fer. Perquè, clar, la Generalitat va delegar-ho a l'ajuntament, l'ajuntament a l'empresa..., el Servei Municipal de l'Habitatge i Actuacions Urbanes, i aquesta operació financera ens surt molt costosa. Però el compromís de la Generalitat és aquest, i, per tant, l'acomplirà.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Per fixar ara posició, té la paraula la diputada d'Esquerra Republicana de Catalunya Anna Simó.

Anna Simó i Castelló

Gràcies, presidenta. El nostre grup hi votarà favorablement. Volem fer constar també l'esforç ingent de l'Ajuntament de Tarragona per tal de fer possible aquesta qüestió i que Tarragona tingui una escola oficial d'idiomes com cal, i una escola oficial d'idiomes que faci sentir orgullosa –i sobretot, persones ben formades en idiomes– la ciutadania de Tarragona.

Deixant de banda retrets amunt i retrets avall, celebrem que es pugui arribar a aquest acord de compliment d'aquest compromís que es va establir entre el Govern de la Generalitat i l'Ajuntament de Tarragona.

I el nostre grup votarà favorablement als dos punts.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Té ara la paraula, per part del Partit dels Socialistes de Catalunya, el senyor Xavier Sabaté.

Xavier Sabaté i Ibarz

Moltes gràcies, presidenta. La història de la Chartreuse és una història tragicòmica a Tarragona. La Chartreuse és un orde monàstic fundat el 1081, d'uns frares francesos, prop de Grenoble... En fi, va tenir un somni, el bisbe, i set... Ara no els ho explicaré, però és molt divertit. Si ho busquen, ho trobaran, eh?

I van arribar a Tarragona –deixem-ho així, perquè si no mil anys d'història ens donarien les deu de la nit–, i allí es van dedicar a fabricar un licor fantàstic, en fi, que supera els quaranta graus. No els l'aconsello gaire, però per Santa Tecla Tarragona en va ple. I si miren les pel·lícules de Tarantino, al senyor Tarantino li agrada molt i gairebé a totes les pel·lícules surt l'ampolla de Chartreuse.

Fet aquest parèntesi, i amb la benevolència de la presidenta, diré que és una història tragicòmica també perquè Tarragona encara avui no disposa d'una escola en condicions. I per això vàrem pensar, després de molts anys de moltes discussions..., quan aquest que els parla era delegat del Govern a Tarragona, va fer una cosa insòlita de la qual em sento personalment molt satisfet, que és cedir un edifici de la Generalitat, perquè no hi havia manera que l'ajuntament trobés –l'ajuntament, llavors governat per Convergència i Unió– un trist terreny, solar, adequat per a les necessitats de construir una escola d'idiomes.

I llavors vàrem dir: «Farem una cosa que no s'ha fet encara en la història de Catalunya, que és cedir un edifici propietat de l'Administració de la Generalitat.» I aquest és el de la Chartreuse, on abans es feia aquest licor, a Tarragona, que està situat a la part baixa de Tarragona. I, a més a més, matàvem dos o tres pardals d'un tret, perquè és un barri que necessita també revitalització. Ho està esperant tothom, a Tarragona –tothom. Els diré... El barri aquest, però també els alumnes i els professors, que han agafat cinquanta constipats per any en aquell edifici on encara són ara, eh?

Llavors, vàrem arribar a un acord entre el Govern de la Generalitat i l'ajuntament per fer un conveni que invertís els termes. És a dir, com normalment es fa, que és que l'ajuntament posa el terreny i després la Generalitat construeix, doncs aquí construïa l'ajuntament i l'edifici el posava la Generalitat. De manera que quedarà una cosa guapa perquè sí, ja els ho dic jo. I no tan cara com ha dit la il·lustre portaveu de Convergència i Unió.

Així que estem en un incompliment de contracte, si no es fa això. I, per tant, en fi, ja veig que la gran predisposició de la portaveu d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, doncs, ha descafeïnat una miqueta la seva intenció inicial, que era més radical i més adequada al que hauria de ser. Però avui –avui– farem un fet històric també. Prenguin-s'ho de..., quan vagin a dormir, pensin-ho, eh?

Perquè el Grup de Convergència i Unió dirà que està disposat a pagar. Perquè la consellera Rigau ens ho havia posat en entredit la legislatura passada, i jo ja temia que això no es compliria mai. De manera que a mi avui m'ha alegrat el dia veure que votarem una cosa conjuntament amb Convergència i Unió, que és el grup que dona suport al Govern en l'actualitat.

No voldria pecar de frívol en aquesta ocasió, però les coses són així –són així. Així que, de veritat, ens podem sentir tots molt satisfets: el Govern complirà allò a què s'havia obligat el govern últim, anomenat tripartit, el govern d'esquerres i progressista, que va fer coses molt bones. Entre elles, que l'edifici de la Chartreuse es pogués rehabilitar i destinar a Escola Oficial d'Idiomes de Catalunya. Que, per vergonya de tothom, doncs, serà l'última escola d'idiomes del nostre país que es construirà, quan ja hauria hagut de fer molts anys, en un terreny, en una ciutat que té vocació turística per excel·lència i que necessitava més que mai tenir una escola d'idiomes en condicions com la que ara disposarem. Molt aviat, jo espero que ja el proper curs.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Té ara la paraula, en nom del Partit Popular, el senyor Pedro Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Moltes gràcies. En fi, la història del Chartreuse, de Tarragona, ha posat una nota de color al tema de l'escola oficial d'idiomes. I és de color, per cert, groc. Groc, sí. Molt bo.

Doncs, no afegiré cap història més d'aquesta escola ni de les necessitats que hi han que la Generalitat, doncs, torni els diners al municipi. Ja es veu que quan *un presta a un amigo, pues, puede perder el dinero y el amigo.* (Rialles.) Llavors, en fi, les relacions entre les administracions aquí a Catalunya –en concret, entre la Generalitat i els ajuntaments– ja es veu que són difícils.

Com deia el diputat del Partit Socialista, doncs, s'ha aigualit una mica, amb la transacció, el que demanava Iniciativa. Però nosaltres, òbviament, hi votarem a favor.

Dic que s'ha aigualit una mica, perquè tot el que sigui reduir..., bé, reduir els terminis o fer-ho més... De fet, tenim l'experiència de la legislatura passada. Si les coses no estan en el pressupost quan s'aprova –i ara és un moment en què no hi ha pressupost, és quan s'haurien de ficar allà dintre–, doncs, després no surten. Em sembla que això..., em repeteixo quan ho dic aquí, perquè ja ho vaig dir. Si es volen cobrar aquests diners i que s'acabi això, la partida pressupostària corresponent haurà d'estar exactament posada, amb els seus números, al pressupost. Tot el que vingui després..., no sabem què passarà.

Doncs, moltes mercès.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Té ara la paraula, pel Grup Parlamentari de Ciutadans, el senyor Carlos Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

Por parte de mi grupo se dará soporte a la propuesta de resolución presentada, ya que entendemos que el que la escuela de idiomas en Tarragona quede ya fijada definitivamente en su nuevo emplazamiento es básico en una capital de la importancia de Tarragona. Y hoy día, con la necesidad que hay de conocimientos de idiomas; con muchísimas personas que tienen que abandonar nuestro territorio en busca de trabajo fuera, que no encuentran aquí dentro; con un paro juvenil del 50 por ciento, y de las personas mayores de prácticamente el 26 por ciento; el idioma es una de las partes básicas en la formación de las personas y su incorporación al mercado laboral, sea aquí o en el extranjero. Por tanto, entendemos que es necesidad urgente, la que se ha presentado hoy aquí.

Creemos que nos ha dado un titular hoy la representante de Convergència i Unió, diciendo que los 6 millones que costaba se han convertido en 18. Esto es

algo insólito, inconcebible, alucinante. Y nos gustará saber en su momento cómo es posible que se haya triplicado el coste, ya elevado, de una rehabilitación como la que se ha cometido y los costes de financiación.

También queríamos decir que es muy representativo lo que aquí pasa cuando el ayuntamiento asume unos gastos que luego le han de ser reembolsados por la Generalitat, y la Generalitat no se los paga. El ayuntamiento culpa a la Generalitat, la Generalitat culpa al Gobierno de España, y el Gobierno de España supongo que culpa a Europa, pero lo cierto es que hasta ahora los ciudadanos estaban allí sin escuela de idiomas.

Por tanto, lo bueno es que ya se ponga *fil a l'agulla*, como han dicho por aquí, y sí que nuestro grupo votará favorablemente a que se acometa esta propuesta de resolución.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Té la paraula, en nom del Grup Mixt, el diputat Quim Arrufat.

Quim Arrufat Ibáñez

Bé, res, per anunciar el vot favorable de la CUP. I sumar-nos, doncs, a les felicitacions perquè finalment s'acabi la trajectòria d'aquesta escola oficial d'idiomes, bàsicament no en barracons però sí que en edificis provisionals, diguéssim, en una instal·lació provisional.

No és l'única escola oficial d'idiomes del país que està en aquesta situació, n'hi ha força. S'ha donat una prioritat relativa a buscar emplaçaments correctes a un dels pilars del que hauria de ser ara la formació per a adults, diguéssim, que són els idiomes. Més en aquest moment de la globalització i més en aquest moment en què bàsicament al país no hi ha feina i la feina està fora. I, per tant, és un dels pilars fonamentals al qual no es dóna la prioritat, segurament, que se li hauria de donar.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Per tant, entenc que podem passar a votació, que la votàrem tota conjuntament, amb l'esmena... (*M. Victòria Forns i Fernández demana per parlar.*) Sí? Té la paraula la diputada Victòria Forns.

M. Victòria Forns i Fernández

Com que se'ns ha al·ludit directament en el sentit de com és que aquesta operació financera quedava d'aquesta manera, li volia aclarir al diputat de Ciutadans que és que aquesta operació financera es tanca a trenta anys. Per tant, tenim pagaments diferits fins a aproximadament l'any 2042. Aquest és el motiu: que el govern socialista d'aquest ajuntament, de l'Ajuntament de Tarragona, tanca una operació a trenta anys i, per tant, pagarem aquests interessos. Per tant, es triplica gairebé el cost.

Jo el que he dit és: «El compromís d'aquest Govern és assumir-ho.» Perquè evidentment el compromís hi

era, amb el Govern del tripartit, i el que fa el Govern de Convergència i Unió és, doncs, bé, amb responsabilitat tirar endavant amb el projecte.

Moltes gràcies. I aclarir: fins ara el Govern de la Generalitat aconsegueix, perquè aquests pagaments diferits s'han d'iniciar en el 2013. Per tant, estem absolutament dins del que marcava el que s'havia compromès.

Moltes gràcies.

El president

Molt bé. Moltes gràcies, diputada Forns.

Hi ha algun vot en contra o alguna abstenció? (*Pausa.*)

Doncs, queda aprovat per unanimitat, amb satisfacció de tothom.

Proposta de resolució

sobre la modificació dels criteris d'atorgament de permisos de lactància i reduccions de jornada per a tenir cura de fills menors de sis anys al personal del Departament d'Ensenyament (tram. 250-00087/10)

I, ara sí, passem al punt número 6, que és la Proposta de resolució sobre la modificació dels criteris d'atorgament de permisos de lactància i reduccions de jornada per a tenir cura de fills menors de sis anys al personal del Departament d'Ensenyament. Té la paraula el senyor Mena, en nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Joan Mena Arca

Molt bé, moltes gràcies. Bé, sabeu que fins al passat curs 2012-13 els i les mestres i professors substituïts a jornada sencera podien acollir-se al dret de permís de lactància i de cura de fills o filles menors de sis anys. A partir de les modificacions en la gestió del personal docent substituït ja no existeixen jornades senceres per a aquest col·lectiu i han passat a ser totes jornades del 0,86 per cent, element que incrementa les desigualtats entre els i les professors i mestres funcionàries o interines i les substituïdes pel que fa també a la cura dels fills menors de sis anys i també, per tant, al permís de lactància.

En aquest sentit, el Departament d'Ensenyament ha argumentat –perquè hi ha hagut, ens consta, moltes reclamacions per part de les persones substituïdes– les resolucions que denegaven els permisos de lactància o bé de cura dels fills fonamentant-se en el fet que no estiguessin a jornada sencera i en motius organitzatius del centre, sense evidenciar que si no estan a jornada sencera no és per voluntat pròpia sinó per imposició del Departament d'Ensenyament, com passa també, i així és, en altres departaments de la Generalitat. No obstant això, el personal substituït, com dic, de forma general i per imposició dels criteris d'adjudicació de la borsa d'interins, ja no pot ser nomenat al cent per cent de la seva jornada.

Ens consta –i per això després parlaré que acceptem l'esmena que ens proposa el Grup d'Esquerra Repu-

blicana— que hi ha desestimacions als jutjats pel que fa als recursos interposats per diferents sindicats en aquest tema perquè, com he dit abans, hi havia molt personal docent que havia expressat, doncs, el seu posicionament contrari.

És cert, i també ho volem reconèixer des del Grup d'Iniciativa - Esquerra Unida, que segurament la millor via per solucionar aquest conflicte seria que desapareguessin les discriminacions entre uns funcionaris i uns altres, entre uns interins i uns altres. És a dir, que desapareguin les jornades del 0,86 per cent, imposades per la Generalitat. I solucionant aquest problema hauríem solucionat també, de retruc, el problema de les reduccions de jornada per cura de fills.

Per tant, entenent que això..., de moment no ens consta que el Departament d'Ensenyament o, per extensió, el conjunt de departaments de la Generalitat tinguin previst fer marxa enrere en aquesta imposició que hi ha al cos d'interins i de substituïts. El que sí que demanem és que el personal docent del Departament d'Ensenyament es pugui acollir als mateixos drets que la resta de personal d'aquest departament. I, per tant, acceptaríem l'esmena que ens proposa el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya.

I el que sotmetríem a votació seria que el departament es compromet a buscar solucions alternatives i racionals als criteris d'atorgament dels permisos de lactància i/o reducció de jornada per a cura de fills menors de sis anys en els casos de treballadores amb jornada laboral del 0,86 per cent, malgrat les desestimacions dels jutjats dels recursos presentats pels representants sindicals, per tal de garantir la conciliació dels drets de les docents interines, de l'alumnat i de l'organització racional administrativa dels centres.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Mena. El Grup d'Esquerra Republicana té presentada una esmena a aquesta proposta. Té la paraula la senyora Anna Simó, que aquests dies molt de prop segueix aquest tema.

Anna Simó i Castelló

Sí, perquè... Bé, és igual, deixem-ho estar, no entrem en qüestions personals de permisos de lactància. Primer de tot, vull agrair a Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa que s'hagin avingut a acceptar la nostra esmena.

Evidentment, creiem que, tot i la dificultat de conciliació d'aquests tres marcs, no?, que s'hagi de fer un esforç, si cal cas per cas, per tal de conciliar els drets de les docents substituïdes, els seus permisos de lactància, els drets de l'alumnat a poder tenir un cert ordre en les substitucions que es donin, i el dret especialment també dels centres a organitzar-se en uns moments de tanta complexitat i de tant estrès per als centres quan no hi ha substitucions generalitzades des del primer dia...

Entenem que aquí era important que es pogués fer un esforç, malgrat això, tenint en compte, per una banda,

certament, que els jutjats estan desestimant els contenciosos que van presentar els representants sindicals, perquè precisament posaven per davant el dret d'organització dels centres i els drets de l'alumnat... Poder conjuminar això, també, amb aquests drets de l'alumnat i dels centres de no trobar-se fins a dues persones o més substituïnt una única baixa, amb les dificultats que està havent-hi, ho repeteixo, i l'estrès que representa per als centres, per a les famílies i per a l'alumnat que no es cobreixin les substitucions des del primer dia..., això afegia una complexitat molt important.

Per tant, pensem que és en situacions com aquestes on cal afilar la imaginació i intentar conjuminar tots els drets, si cal estudiant-ho cas per cas, i que hi hagi això: aquest esforç i aquesta bona voluntat de poder conciliar, i mai millor dit, aquests tres drets.

De manera que celebrem que des del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa s'hagi acceptat la nostra proposa, i entenem que hi sortiran guanyant, doncs, tant famílies com alumnat, com centres educatius, com també les persones substituïdes que han tingut criatures o que tenen fills menors de sis anys.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Simó. En nom del grup del PSC, té la paraula la senyora Rocío Martínez-Sampere.

Rocío Martínez-Sampere Rodrigo

Molt bé. Moltes gràcies, president. Doncs, nosaltres coincidim totalment amb l'enfocament que acaben de fer la diputada d'Esquerra Republicana, no?, i el diputat d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Que evidentment que aquest drama de les substitucions imposat pel ministre Wert provoca un estrès absolut en el centre, però aleshores que aquí hàgim d'afegir-hi, a això, una injustícia, i que aquesta injustícia comporti una pèrdua de drets que la senyora Simó explicava molt bé amb aquest triangle professionals-escola-alumnes... I jo hi afegiria nens, eh? Perquè no ens oblidem mai... (*Veus de fons.*) No, no, els nens... Dic els fills, en aquest cas, de les mestres, perquè no ens oblidem mai que també hi ha un dret dels infants. I per això és tan important. No és només un tema de conciliació, sinó que és un tema de dret dels nens, com les que som mares sabem molt bé.

I, per tant, que la situació és difícil és obvi, però jo entenc que no ens hem de resignar davant d'una cosa que ja no ens agrada i dir: «Oh, doncs, ja hem assumit aquesta injustícia i la perpetrarem amb d'altres.» És a dir, que s'ha de buscar una solució alternativa, una solució racional i una solució proporcionada, eh? —proporcionada—, a aquestes persones que ja estan patint una retallada en la seva jornada perquè no pateixin una retallada addicional dels seus drets.

I, per tant, creiem que, en aquest sentit..., el compromís del Govern que es busqui aquesta solució. Esta-

rem amatents i exigents que aquestes solucions es trobin per part del Departament d'Ensenyament.

Moltes gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, senyora Martínez. Té la paraula, pel Partit Popular, la senyora María José García.

María José García Cuevas

Gracias, presidente. Bueno, la voluntad del Partido Popular evidentemente es apoyar la propuesta de resolución. Pero tengo que decir no me gusta que se haya aceptado la enmienda de Esquerra porque la propuesta de resolución proponía una solución concreta, que era garantizar que también se puedan acoger a este derecho, en igualdad de condiciones, las personas de jornada reducida. La enmienda que se ha aceptado lo que hace es rebajar y descafeinar la propuesta. Y los derechos se defienden concretando los derechos, no hablando de que hay que defender los derechos.

La enmienda que se ha aceptado dice que se buscarán soluciones alternativas y racionales con tal de que se garantice la conciliación de derechos de los docentes, del alumnado, de la organización racional administrativa de los centros. O sea, lo que vamos a aprobar –y por supuesto que lo vamos a apoyar– es una propuesta no de mínimos, una propuesta absolutamente descafeinada. Y que es una pena que se pierda esta oportunidad cuando se había presentado una propuesta que era perfectamente aprobable. Porque al final lo que vamos a aprobar es que estamos todos de acuerdo en que es un derecho que tenemos que defender, pero no decimos ni cómo lo vamos a defender ni instamos al Gobierno a rectificar en algo en lo que se ha equivocado.

Yo creo que la labor de la oposición –y eso es la democracia y el Parlamento– es obligar al Gobierno a rectificar en lo que creemos que se ha equivocado. Pero si estamos todos diciendo «se ha equivocado», pero no le vamos a obligar a rectificar sino que solo le decimos que siga pensando en soluciones alternativas, pues la solución alternativa ya nos la está dando, que ha sido no aceptar que estas personas se puedan acoger al mismo derecho que tienen los otros docentes.

Nosotros pensamos que es una cuestión de voluntad de la Administración, y una cuestión sobre todo de que la Administración y el Gobierno de verdad se crean la importancia de la conciliación. Y muchas veces, pues, a los políticos se nos acusa, con razón, de hablar mucho de las cosas pero de no creérmolas porque no las concretamos en cosas que de verdad beneficien al ciudadano. Creérselo de verdad, como ha hecho el Gobierno del Partido Popular en Madrid.

¿Por qué? Porque esta misma semana... (*Veus de fons.*) Déjenme. Ustedes han hablado, ahora hablo yo. Esta misma semana Hacienda, el Ministerio de Hacienda, ha reconocido el derecho al permiso de lactancia a empleados públicos varones con independencia de la situación laboral de la madre. Y ha explicado..., la Ad-

ministración, en este caso, que se lo cree, lo de la conciliación. Dice, literal: «El caso del permiso de lactancia, a diferencia del de maternidad, al ser un permiso desvinculado del hecho biológico de la lactancia natural, debe considerarse como un tiempo de cuidado a favor del hijo y como una medida conciliadora de la vida familiar y laboral, tras el disfrute de la maternidad.» Esto es creérselo. Y entonces se toma la medida concreta, que es reconocer el derecho a permiso de lactancia también a empleados públicos varones.

Y tengo que decir que la valoración de la Central Sindical Independiente y de Funcionarios ha sido muy positiva. Y tenemos que escuchar lo que se ha dicho públicamente desde la portavoz de esta central sindical, pues, para que veamos que lo que agradecen los sindicatos y los docentes son medidas concretas y medidas que sirven para algo. Y no declaraciones de intenciones, que siempre son en un sentido positivo en el que todos coincidimos, pero que no resuelven el problema.

«De esta forma, el reconocimiento de este derecho se extiende a todos los empleados públicos que sean padres, y debería ser un referente para las empresas cuando sus trabajadores lo reclamen», explicó a EFE la abogada María Mur, que es la encargada de defender este caso en nombre de este sindicato, CSI-F. «No es un derecho de la madre, es un derecho mixto a la conciliación para permitir que los padres puedan cuidar de sus hijos», ha aclarado. Para la letrada, con esta resolución una empresa no debe de negarle a un trabajador, tenga su mujer la situación laboral que tenga, este derecho; tiene que autorizárselo, porque la función pública lo está reconociendo –la función pública estatal. Es lo que tendríamos que exigir aquí también, en Cataluña, a la función pública catalana.

«Las empresas tienen la obligación de promocionar la conciliación de sus trabajadores» –ha recordado la jurista–, «en aplicación de la Ley de igualdad, aprobada en el 2007.» La responsable de CSI-F ha destacado la importancia de que haya sido la propia Administración la que haya reconocido este derecho, sin acudir a los tribunales. «Marca un precedente y a partir de ahora cualquier padre, con independencia de que la madre trabaje, podrá solicitar el permiso de lactancia», ha opinado la letrada.

Nada más que añadir.

Muchas gracias, presidente.

El president

Moltes gràcies. En nom del Grup de Ciutadans, té la paraula el senyor Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

Por parte de mi grupo, nos parecía bien la propuesta de resolución original. Lo que ocurre es que la enmienda de Esquerra Republicana, aunque aparentemente rebaja el techo de amparo a los trabajadores que se acojan a los permisos de lactancia y al personal en reducción de jornada, interinos, en realidad entendemos

que esta rebaja de las expectativas se hace porque por parte de los tribunales no se ha amparado el derecho suficientemente. Y ello motiva que se esté instando a la Administración a que solucione el problema, que es lo único que entendemos que se puede hacer desde el Parlamento.

Y es por ello que mi grupo, aunque aparentemente sea de mínimos, la enmienda de Esquerra Republicana, va a dar apoyo, porque creemos que es todo lo que podemos hacer en este momento. Y nos corresponde hacerlo en favor de las personas, que puedan conciliar su vida laboral y familiar.

El president

Moltes gràcies. Senyor Arrufat, pel Grup Mixt.

Quim Arrufat Ibáñez

Res, per dir que estem a favor que es revisi absolutament això. Tant de bo poguéssim apujar al cent per cent altra vegada les jornades, i s'acabés amb el desgavell de jornades parcials, terços, dos terços més mig, etcètera, que existeix ara mateix a Ensenyament i que bàsicament crea una psicosi absoluta entre els treballadors i unes diferències molt grans.

Però mentre això no passi, que, com a mínim, siguin reconeguts els mateixos drets que tenien abans.

El president

Moltes gràcies. Pel Grup de Convergència i Unió, finalment, senyor Balasch.

Antoni Balasch i Parisi

Gràcies, president. Manifestar ja per endavant que votarem a favor de la proposta tal com es recull en l'esmena.

Dir, perquè sembla que no queda clar, que el permís de lactància –almenys aquí, a Catalunya– ha set sempre un dret de l'infant –de l'infant–, i així ha estat reconegut. I que, per tant, doncs, des d'aquest punt de vista, és quan des de l'Administració hem fet sempre els possibles per facilitar als treballadors i les treballadores aquest dret de l'infant.

Val a dir que la situació complexa econòmica del moment ens ha portat i ha portat tota l'Administració, per reduir costos, a una cosa que deia també molt bé el senyor Arrufat, dels percentatges, que és un drama i que ningú vol. I que per això a l'acord de govern hi ha una clàusula molt important, que és la clàusula de reversibilitat. Perquè hi és, però qui ho fa no ho vol, i qui ho accepta avui no ho vol. I per això hi ha una clàusula de reversibilitat. Tanmateix..., com passa amb el dret del lactant.

Val a dir, primer –i ara parlaré com a mestre, com a director d'escola i com a pare, també–, que el fet que en una escola hi hagi un substitut de substitut, que és el que comporta moltes vegades el dret de lactància, si vostès se posen a la pell de l'organització del centre, comporta uns problemes enormes. I els pares es quei-

xen sovint de la baixa qualitat educativa, perquè entra molt professorat en un mateix procés..., que abaixa, per raons òbvies, la qualitat educativa del procés educatiu. Per tant, aquesta referència també l'hem de fer.

I la proposta que hem d'anar a buscar –i per això agraïm aquesta proposta oberta, per pensar-hi tots– és, d'una banda, intentar no minorar la qualitat educativa, sinó si podem incrementar-la; mantenir aquest dret del lactant i, per tant, donar el temps a la mare perquè pugui fer-ho, o al pare; i també aquest ajust econòmic que ens ofega.

L'ajust econòmic és el que ha fet que aquests percentatges, doncs..., els substituïts –que no els interins, els substituïts– que hi volen optar trien el percentatge que hi poden destinar. Per tant, tot i que s'ha hagut de tirar enrere el que se seguia fent per raons econòmiques, hem de dir que la mare que tria, tria la possibilitat de... Per tant, no es trau el dret del lactant, d'acord? Tot i que entenem que tan aviat com es pugui s'hauria de retornar a la situació inicial, que era la que entenem tots plegats com a situació bona per al treballador, i per al lactant, i per a la comunitat educativa.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Balasch.

Procedim a la votació... (*Joan Mena Arca demana per parlar.*) Perdó, el senyor Mena.

Joan Mena Arca

Sí, jo per contestar-li a la senyora García Cuevas. Clar, jo... El seu discurs, senyora García Cuevas, està molt bé si vostè no fos diputada del PP. Però, clar, qui va fer la modificació de l'article 48 de l'EBEP va ser el seu Govern. I després totes les comunitats autònomes es van haver d'acollir a la modificació de l'article 48 de l'EBEP. Per tant, tot aquest discurs estaria molt bé que vostè el traslladés al senyor Rajoy o al senyor Wert, perquè potser el compartim. Almenys des del grup d'Iniciativa - Esquerra Unida el compartim completament.

I a Convergència i Unió..., té part de raó, però crec que el que ens ha de situar en aquest debat –i ho deia molt bé la senyora Martínez-Sampere– és que els problemes de gestió que pot tenir l'Administració no poden passar mai per sobre dels drets dels infants. I aquesta jo crec que és la solució que hem de buscar, tenint en compte que la millor solució seria que el Govern de Madrid retirés la modificació de l'article 48. I em consta que el Partit Popular de Catalunya així li ho traslladarà, com ens ha explicat molt bé en aquesta comissió parlamentària.

Gràcies.

El president

És el que passa, senyor Mena, que ara ha obert debat. (*Veus de fons.*) Ja, ja.

Passem a la votació, doncs, senyora María José García?

María José García Cuevas

Corto. Lo siento. Que no sean las cuestiones personales...

El president

Trenta segons, va.

María José García Cuevas

Yo solamente he dicho lo que se ha aprobado en Madrid esta semana por el Ministerio de Hacienda. Invito al Gobierno de Convergència i Unió a aprobarlo en Cataluña.

El president

Moltes gràcies per cenyir-se als trenta segons, que han estat vint.

Passem a la votació. Tothom hi vol votar a favor? *(Pausa.)* Veig que sí. Doncs, no cal.

Aprovada per unanimitat.

Proposta de resolució

sobre la creació d'un cicle formatiu públic d'elaboració de productes alimentaris i l'impuls d'un centre d'innovació i formació ocupacional públic del sector agroalimentari a la comarca d'Osona (tram. 250-00020/10)

Passem al punt número 8, que és la Proposta de resolució sobre la creació d'un cicle formatiu públic d'elaboració de productes alimentaris i impuls d'un centre d'innovació i formació ocupacional públic del sector agroalimentari a la comarca d'Osona, també del mateix grup. Té la paraula altre cop el senyor Mena.

Joan Mena Arca

Sí, gràcies de nou. Bé, estem en un punt, com tots els d'aquesta comissió, important. Considerem des del Grup d'Iniciativa - Esquerra Unida que és el moment –sempre ho ha estat, però ara més que mai– de prioritzar la formació com a element de qualificació de les persones, perquè segurament és una via de sortida per a totes aquelles persones que estan aturades i que, per tant, poden buscar un complement en la seva formació. I és cert que des de la comarca d'Osona hi ha una demanda històrica per part dels agents socials, sindicats, empresaris i institucions, d'impulsar una formació professional de base capacitadora per al sector agroalimentari que cobreixi el buit formatiu que hi ha en aquesta matèria a la comarca d'Osona, mitjançant un centre d'innovació i formació ocupacional dedicat a cobrir les demandes d'aquest sector.

Un dels primers passos seria, per tant, l'obertura d'un cicle formatiu d'elaboració de productes alimentaris, de grau mitjà, i que es podria començar a implementar en el curs 2013-14, impartit pel Departament d'Ensenyament. Atès que el departament dóna suport a la proposta d'implementar aquest cicle formatiu a partir del 2013 en un institut públic de la comarca –i, entre

d'altres, ja ha ofert l'IES Vic per poder impartir aquest cicle–, ens preocupa, al Grup d'Iniciativa - Esquerra Unida que l'alcalde de Vic conjuntament amb la direcció de la Universitat de Vic en els últims mesos han fet una proposta alternativa de caràcter exclusivament privat i, per tant, a finançar per part de l'alumnat. La proposta de l'alcalde de Vic i de la direcció de la Universitat de Vic s'ha pres de forma unilateral, sense ni tan sols demanar l'opinió del Consell Econòmic i Social de la comarca d'Osona ni el conjunt d'agents implicats, que feia mesos, com dic, que treballaven en aquesta proposta.

La proposta que presenta o que lidera l'alcalde de Vic, al ser privada i, per tant, de pagament, dificultaria l'accés als estudis postobligatoris dels joves de la comarca, i especialment d'aquells en situacions econòmiques i socials molt més difícils, molt més vulnerables. I, per tant, perjudicaria també de retruc les empreses osonenques, que veurien com el centre de formació de referència del sector alimentari no s'ubicaria a Vic, sinó que es podria ubicar a Olot.

Atès, per tant, que la ciutat de Vic ja té tres centres públics que imparteixen cicles formatius de formació professional específica, com són l'IES Vic, l'IES Jaume Callís i l'EASD Vic, amb un alt grau de qualitat docent, una gran trajectòria i amb la capacitat demostrada per ampliar l'oferta dels estudis formatius a la ciutat de Vic, el Consell Econòmic i Social de la comarca, que es va reunir el passat dia 10 de juliol del 2012, amb caràcter extraordinari i amb la presència del president del Consell Comarcal d'Osona, la cambra de comerç i els representants sindicals i diversos representants d'ajuntaments de la comarca, va ratificar la proposta de sol·licitar al Departament d'Ensenyament el cicle formatiu d'elaboració de productes alimentaris públic –ho repeteixo: públic–, vinculat i ubicat en un institut de la ciutat de Vic per al curs 2013-2014.

Per tant, aquesta és la proposta de resolució que portem el Grup d'Iniciativa - Esquerra Unida. De les esmenes que ens han fet arribar la resta de grups parlamentaris, no acceptaríem la primera esmena, que és la de Convergència i Unió. Ens consta que la segona esmena, que és la número 1 d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'han retirada. I acceptaríem la tercera esmena, que és l'esmena número 2 d'Esquerra Republicana de Catalunya, com a modificació del punt segon.

Per tant, el cos propositiu de la resolució diria: «Instar el Govern de la Generalitat» –primer– «que realitzi l'autorització per part del Departament d'Ensenyament d'un cicle formatiu públic d'elaboració de productes alimentaris, vinculat i ubicat en un institut de la ciutat de Vic per al curs 2013-14.» El segon punt seria l'esmena d'Esquerra Republicana: «El Departament d'Ensenyament i el Departament d'Empresa i Ocupació en el termini de tres mesos estudiaran la viabilitat d'impulsar un centre d'innovació i formació ocupacional del sector agroalimentari a la comarca d'Osona conjuntament amb les administracions locals del territori.» I el tercer punt seria l'original de la nostra proposta, que seria el de traslladar aquesta reso-

lució al Departament d'Ensenyament, a la conselleria d'Empresa i Ocupació, al Consell Econòmic i Social d'Osona, al consell comarcal, a la Federació de Municipis i a l'Associació Catalana de Municipi».

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Mena. Encara que sembla que serà amb poc èxit, senyor Balasch, si vol defensar l'esmena... (*Veus de fons.*) Ah, senyora Ramona Barrufet.

Ramona Barrufet i Santacana

Gràcies, president. La proposta de resolució presenta dos temes ben diferenciats. Nosaltres, com ja ha dit el diputat, hem presentat esmena al segon punt, en el qual es demana l'impuls per part del Departament d'Empresa i Ocupació d'un centre d'innovació i de formació ocupacional del sector agroalimentari a la comarca d'Osona, de caràcter públic.

L'esmena que presentem implica el Departament d'Empresa i Ocupació i el Departament d'Ensenyament a estudiar i valorar en un termini de tres mesos la viabilitat d'impulsar un centre d'innovació i formació ocupacional a la comarca d'Osona. Pensem que cal aquesta valoració i que cal una atenció acurada a aquest projecte perquè coneixem les discrepàncies que en el seu moment hi van haver sobre aquest projecte, que no és exactament el que vostès indiquen a l'exposició de motius, perquè al que vostè s'ha referit es referia a un cicle formatiu de grau superior. I sí que va provocar, doncs, un conflicte. Per tant, encara considerem amb més motiu que hi ha d'haver aquesta valoració.

Existeix una petició del Departament d'Empresa i Ocupació, que prové de diferents ens, administracions de la comarca d'Osona. I, per tant, el que pretenem amb l'esmena... De totes maneres, vostè diu que accepta l'esmena d'Esquerra Republicana, que amplia la nostra en el diàleg amb l'Administració local i amb els ens corresponents. Per tant, evidentment votàrem a favor del punt.

I volem marcar també que considerem i valorem la qualitat docent, la trajectòria i la capacitat demostrada pels cicles formatius que ja s'imparteixen a la ciutat de Vic. Compartim també la importància que adquireix, i potser ara encara més que mai, la formació professional. Compartim les mesures, i hem d'utilitzar les mesures més efectives per tal de lluitar contra la situació d'atur juvenil. La prioritització de la formació professional és un element que qualifica les persones, evidentment; i com vostès diuen, millora les perspectives de futur laboral i futur social.

Compartim que uns estudis com la formació ocupacional tenen un important grau d'ajuda a la inserció laboral. Hem compartit..., i és per això que el departament desenvolupa, impulsa i revaloritza els estudis de formació professional desplegant tot un seguit de mecanismes, d'estratègies i d'estructuracions per tal de potenciar-lo, esmerçant els màxims esforços en tota

la formació professional, com s'està fent en aquest moment des del departament. I, efectivament, aquest curs de cicle formatiu de grau mitjà ja està programat, ja està definit perquè s'iniciï el curs 2013-2014 en un centre públic.

Per tant, votàrem a favor del primer punt. I evidentment votàrem a favor del tercer punt, perquè el que vostès demanen que traslladem al Departament d'Ensenyament, al Departament d'Empresa i Ocupació i a diferents entitats i corporacions de la comarca és evident que als departaments ja ho hem fet. D'ells, n'hem rebut la resposta i n'hem rebut tot el treball. Per tant, ja estan informats. I evidentment informarem el consell comarcal, el consell rector, tal com pertoca.

Gràcies, presidenta.

La vicepresidenta

Gràcies, senyora Barrufet. Hi ha esmenes presentades per Esquerra Republicana de Catalunya. Té, per tant, la paraula la diputada Agnès Russiñol.

Agnès Russiñol i Amat

Gràcies, presidenta. En primer lloc, doncs, afirmar que estem d'acord amb l'objectiu de la proposta de resolució tal com l'ha llegit el diputat Mena, finalment, doncs, amb la incorporació de les esmenes. I que, per tant, hi votarem favorablement.

Sí que comentar que discrepem en algun punt de l'exposició de motius i que, per tant, doncs, volem fer alguna consideració. A l'exposició de motius es diu que ha estat una proposta de l'alcalde de Vic i la direcció de la Universitat de Vic, que s'ha pres de forma unilateral. Això ens consta que no ha estat així, que ha estat una proposta aprovada pel patronat de la universitat i, per tant, doncs, amb el consens del teixit industrial i institucional. Això, d'una banda.

Dir també que creiem que el projecte de Vic i el d'Olot, doncs, són dos projectes totalment complementaris i que el que es promou des de la Universitat de Vic es complementa amb cicles superiors de la mateixa universitat. I que entenem, per això, que poden haver-hi dos espais formatius diferenciats, Vic i Olot, que treballin generant sinergies i que, per tant, puguin ser altament positives.

Com ha comentat el diputat Mena, retirem l'esmena del punt primer, que afegíem nosaltres que parlava d'ubicar el centre a la comarca d'Osona. Després, segons ens hem informat, aquest cicle està previst que s'ofereixi en breu, en aquesta propera preinscripció. Per tant, d'aquí a molt poc. I es farà en el centre, a l'IES Vic, que és el que reuneix uns característiques i uns requisits que el projecte necessita. Per tant, ens semblava que era oportú retirar aquesta esmena.

I sobre la segona esmena, que també s'hi han referit els companys, la nostra proposta anava en la línia de coresponsabilitzar els dos departaments –Ensenyament i Empresa i Ocupació–, per tirar endavant el projecte, estudiar la viabilitat en un termini de tres mesos, i sobretot que tot això anés de la mà o es fes conjuntament

amb les administracions locals del territori, buscant el màxim consens possible.

Per tant, fins aquí, una mica, les nostres consideracions.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Té ara la paraula, per fixar posició, el diputat del Partit dels Socialistes Xavier Sabaté.

Xavier Sabaté i Ibarz

Moltes gràcies, presidenta. Doncs, per expressar també el nostre acord amb aquest text, que és absolutament pertinent. En uns moments de crisi, quan parlem que la formació és un dels requisits indispensables per crear llocs de treball, doncs, si pensem a Catalunya a crear llocs de treball i que la gent ha d'estar ben formada, les comarques d'Osona i de la Garrotxa són dues de les comarques que han excel·lit sempre per les seves implicacions en el sector agroalimentari. Recordem com fa pocs mesos a Vic fins i tot una delegació de Corea del Sud va signar uns acords amb l'ajuntament de la capital d'Osona precisament per establir col·laboracions en els sectors agroalimentari i mèdic.

Així que res més que donar suport a aquestes iniciatives, que parteixen del mateix territori i que han de conduir a tenir una població sobretot de persones joves més ben formades, amb més possibilitats de trobar feina en un dels sectors que ha estat sempre, tradicionalment, propi d'aquestes comarques.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, senyor Sabaté. Té ara la paraula, pel Partit Popular, el senyor Pedro Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyora presidenta. Si a algun lloc de Catalunya té sentit un cicle de formació de segon grau com aquest, doncs, és a Osona. O sigui que recolzarem la proposta plenament.

L'únic que jo hauria de dir és que tant a l'exposició de motius com a la que ha fet el portaveu proponent, doncs, es nota que té un..., no sé com dir-ho... Bé, fa la impressió que l'Administració pública hagi d'anar darrere de la iniciativa privada per donar la mateixa oferta, perquè pagar pels programes és dolent o alguna cosa d'aquestes. Crec que no hi té res a veure.

No sé si, com ha dit la diputada Barrufet, és que hi ha més història darrere d'això, i al principi es va proposar un cicle de grau superior, i llavors això tindria a veure..., o podria oferir massa places universitàries, atès que tenim allà la UVic. Però un cicle de segon grau és lògic que es faci a l'escola pública i que es tiri endavant. I, a més, en aquesta matèria la indústria càrnia d'Osona és enorme i no hi veiem cap problema.

Doncs, només dir això. I recolzarem la proposta.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Té la paraula, pel partit de Ciutadans, Carlos Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

Apoyaremos también la propuesta de resolución por varios motivos. Uno, porque se trata de una cuestión de formación básica para el acceso al mundo laboral de las personas. Dos, porque se ubica en comarcas del sector agroalimentario de muchísima importancia, y allí deben estar radicadas este tipo de escuelas. Tres, porque desde el territorio se ha buscado que se instauren allí este tipo de enseñanzas. Y cuatro, estamos muy de acuerdo en mi partido que sea de carácter público porque entendemos que esto abaratará, facilitará y garantizará el acceso de todos los jóvenes a estos ciclos formativos.

Por lo tanto, votaremos a favor.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Té ara la paraula el diputat Quim Arrufat, pel Grup Mixt.

Quim Arrufat Ibáñez

Res, la CUP també hi votarà a favor.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Doncs, si no hi ha peticions per al·lusió... (*Joan Mena Arca demana per parlar.*) Senyor Mena.

Joan Mena Arca

Sí. Primer, contestar al diputat del PP. Miri, no compartim una cosa: per descomptat que l'oferta pública no ha d'anar al darrere de la privada, és que ha d'anar al davant. Ha de liderar, l'oferta pública. És qui ha de liderar tot aquest sector.

I deia vostè que segurament no és dolent. És molt dolent, sobretot per a les persones que no tenen diners, les persones que no tenen recursos. Per a aquestes persones sí que és molt dolent que l'oferta privada vagi davant de l'oferta pública. Per cohesionar socialment Catalunya el que és interessant és que l'oferta pública vagi davant de l'oferta privada, i amb això segurament no ens posarem d'acord.

I pel que fa a les esmenes que ens presentaven des de Convergència i Unió, és que jo crec que hi ha un element clau, i és que vostès volen aquest centre d'innovació però no el volen públic, el volen de caràcter privat. I nosaltres... (*Veus de fons.*) Bé, l'esmena el que diu..., l'única esmena que ens fan vostès és eliminar on diu «de caràcter públic». El que deia és: «El Departament d'Ensenyament en el termini de tres mesos

estudiarà i valorarà la viabilitat d'impulsar un centre d'innovació i formació ocupacional del sector agroalimentari a la comarca d'Osona.» Punt. I hi han «tat-xat» «de caràcter públic» —està «tatxat».

Per tant, nosaltres defensem que aquest centre ha de ser de caràcter públic. I aquests tipus de centres han de ser de caràcter públic per tres motius, fonamentalment. Primer, perquè és un centre que estarà en naixement. I, per tant, si està en naixement, el segon tema és que és difícil que pugui competir amb l'oferta privada. Per tant, el que ha de fer és liderar l'oferta des de la part pública. I segon, i molt important, és que aquest centre per Iniciativa - Esquerra Unida seria una peça clau del model formatiu de la comarca. Per tant, entenem que és un punt al qual no podem renunciar des del nostre grup parlamentari.

Gràcies.

La vicepresidenta

Sí, gràcies, senyor Mena. Intentem no fer nous debats perquè crec que, a més, havia quedat molt clara la posició de tots els grups. Entenc que per al·lusions... (*Pedro Chumillas Zurilla demana per parlar.*) Senyor Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Sí, per al·lusions, senyora presidenta. Sí, li vull dir al senyor Mena que jo no he fet cap al·lusió al senyor Mena en la meua exposició. Llavors, ell sí que me la fa a mi i entenc que així no és com hauria de funcionar la comissió. Si parlo de la postura del meu partit és exactament com quan ell descriu la postura del seu partit, no hi ha més.

Ho dic perquè si té ganes de ficar-se amb el PP una i una altra vegada, el que aconseguirà és això: un torn de paraules per al·lusions, però res més. No avancem res. Jo respecto molt les idees que té i ja està, no és cap crítica.

Gràcies, senyora presidenta.

La vicepresidenta

Gràcies. Queda clar. (*Ramona Barrufet i Santacana demana per parlar.*) Un aclariment, però molt ràpid. Senyora Barrufet.

Ramona Barrufet i Santacana

L'aclariment que el centre del qual esteu parlant, del CIFO, no és el que va provocar el problema, perquè el problema expressat era per un cicle formatiu de grau superior. Per tant, no està, el tema, en públic i privat. No hi és, aquest tema. És un altre cicle. No és el centre de tecnificació, és diferent.

La vicepresidenta

Moltes gràcies.

Entenc, doncs, que ara sí que podem passar a la votació. Si no ho hem entès malament, la proposta de resolució quedaria: el primer punt, tal qual està; el segon punt és en el qual s'ha acceptat l'esmena, i el tercer punt quedaria tal com està a la proposta de resolució. I entenc que, si tothom hi està d'acord, podem dir que s'aprova per assentiment, perquè així ho havíeu manifestat tots els grups. (*Pausa.*)

Doncs, queda aprovada per assentiment.

Proposta de resolució

sobre la continuïtat de les obres de l'Escola Xarau, de Cerdanyola del Vallès (tram. 250-00077/10)

I passem al punt número 5 de l'ordre del dia, que és la Proposta de resolució sobre la continuïtat de les obres de l'Escola Xarau, de Cerdanyola del Vallès. Té la paraula, pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, el senyor Mena.

Joan Mena Arca

Sí, gràcies de nou. Bé, aquesta proposta de resolució és sobre l'Escola Xarau, que per desgràcia fa ja quinze dies o tres setmanes va ser notícia, juntament amb sis escoles més, per l'anunci sobtat i injust de la consellera Rigau de previsió de tancament d'alguns centres públics educatius a Catalunya. Nosaltres ja teníem la proposta de resolució presentada pel que fa al projecte d'obres d'aquesta escola.

Entenem que l'Escola Xarau, de Cerdanyola del Vallès, és una escola de proximitat i, per tant, molt lligada i molt arrelada a l'entorn del barri, d'aquest barri de Cerdanyola. Amb la pressió des dels grups parlamentaris del Parlament de Catalunya, amb la pressió de la mobilització —que la volem reconèixer i la volem saludar, que avui ens acompanya alguna representació de l'Escola Xarau—, amb la pressió que es va fer també amb la mobilització a Cerdanyola del Vallès, liderada també per l'ajuntament de la localitat i per la regidoria d'Educació de Cerdanyola del Vallès, doncs, s'ha aconseguit, com a mínim, aturar aquest primer impacte i evitar l'immediat tancament de l'Escola Xarau.

El que hem de garantir a partir d'ara —i aquesta ha estat la principal preocupació del Grup d'Iniciativa - Esquerra Unida— és la continuïtat, i buscar garanties de continuïtat de l'Escola Xarau.

Pel que fa al tema de les obres de l'escola, nosaltres volem argumentar que fa molt de temps que l'Escola Xarau es troba en la situació en què es troba actualment. L'any 2005 l'Ajuntament de Cerdanyola ja va cedir al Departament d'Educació els terrenys per a construir una nova escola a la ciutat. El 2007 es va acordar destinar una mica més de 4 milions d'euros a la construcció d'una nova escola de dues línies d'infantil i primària. L'any 2008 es va signar un conveni entre el departament i l'Ajuntament de Cerdanyola per a la redacció del projecte i l'execució de les obres que preveia que s'acabessin l'estiu del 2011. El maig del 2010, davant de la davallada de natalitat i la manca

de pressupost per remodelar l'escola, es decideix no crear un nou centre, sinó traslladar aquesta escola a l'edifici nou que s'havia de construir. El desembre del 2011 s'adjudiquen les obres, i el febrer del 2012 comencen. Al cap d'un mes el departament informa de la modificació a la baixa del pressupost previst, i durant l'any s'incompleixen també els compromisos presos al març. Tot plegat ha fet que el departament municipal d'urbanisme hagi hagut d'aturar les obres per la impossibilitat de complir amb la programació de treballs prevista, a causa de la reducció del finançament acordat.

Per tant, una reflexió que volíem fer des del Grup d'Iniciativa - Esquerra Unida és la necessitat que té aquest Govern, el Govern de la Generalitat de Catalunya, de complir amb els seus compromisos amb tothom –especialment també amb el món local–, perquè si no, es produeixen situacions d'aturada com la que està vivint l'Escola Xarau.

Dir, pel que fa a les esmenes que es presenten a aquesta proposta de resolució, que tenim una transaccional acordada entre els grups d'Iniciativa - Esquerra Unida, Convergència i Unió i Esquerra Republicana de Catalunya, que la farem arribar a la Mesa. I la lleigeixo literalment, perquè és recollir la síntesi del que deia la proposta d'Iniciativa - Esquerra Unida, les voluntats de Convergència i Unió, que és qui ens havia traslladat algunes esmenes..., i també parlant amb l'Ajuntament de Cerdanyola, especialment amb la regidoria d'Educació, i amb l'AMPA de l'escola Xarau, que, com és normal, la seva principal preocupació ara, i després d'aquests quinze dies de viacrucis que han travessat, és garantir la continuïtat de l'escola.

El que diem, per tant, en aquesta transaccional seria, primer, reconèixer la feina que la comunitat educativa de l'escola ha dut a terme des de l'inici del funcionament del centre, el qual, més enllà de l'estricta funció educativa, té una funció inclusiva important per al teixit ciutadà de Cerdanyola, i amb la voluntat de garantir la continuïtat de l'escola.

Segon punt: garantir que el centre podrà oferir tots els cursos durant la preinscripció per al curs 2013-14. I pel que fa a l'oferta de cursos del 14-15, aquesta es valorarà en el moment d'obrir la inscripció, amb la voluntat de donar continuïtat al centre.

I el tercer punt: que el Departament d'Ensenyament doni resposta a la proposta de modificació d'addenda sol·licitada per l'Ajuntament de Cerdanyola el 16 de novembre del 2012 i a les sol·licituds de reunió fetes pel consistori a la consellera Irene Rigau i al director dels serveis territorials, el senyor Baulenas.

Aquest últim punt fa referència concretament..., quan parlem de donar resposta a la proposta de modificació de l'addenda que ha sol·licitat l'Ajuntament de Cerdanyola. El que deia l'addenda és que les obres del centre es tramitarien per trams. Per tant, no seria tota l'obra contínua; en aquest cas, els alumnes haurien de conviure en dos centres. I el que demana l'Ajuntament de Cerdanyola és fer una modificació de l'addenda i aglutinar tota, diguéssim, l'execució de l'obra a la part final prevista pel calendari.

I pel que fa a les sol·licituds de reunions, és cert que els serveis territorials i la consellera han tingut una trobada, una reunió amb l'ajuntament, però només es va parlar de l'anunci a què jo feia menció abans del tancament d'aquesta escola. Per tant, la voluntat de l'Ajuntament de Cerdanyola és tornar a parlar amb la consellera Rigau i amb els serveis territorials per veure de quina manera ens posem d'acord a calendaritzar les obres de construcció del nou centre, si escau.

Aquesta seria la proposta transaccional del Grup d'Iniciativa - Esquerra Unida i dels Grups de Convergència i Unió i d'Esquerra Republicana. La passo a la taula, però només en tinc una còpia.

El president

No es preocupi, que la guardarem bé. I gràcies per haver-nos estalviat la feina de llegir-la a la taula. El representant de Convergència vol, malgrat tot, defensar l'esmena o ja dona per defensada...? *(Pausa.)* No, ja, ja. Doncs, vingui, senyor Balasch, quan vulgui.

Antoni Balasch i Parisi

Moltes gràcies, president. Bé, s'ha dit que fa molt temps. És veritat, ve des del 2005. I des del moment que l'Ajuntament de Cerdanyola fa la cessió dels terrenys, parlem de fa set anys, amb la qual cosa parlem d'un temps molt llarg, massa llarg segurament, perquè l'escola no hagués pogut estar feta, a més a més, en temps de molta més bonança econòmica que no pas els actuals.

És veritat que l'any 2010, com deia molt bé el senyor Mena, hi ha una davallada demogràfica que fa que es plantegi que el nou centre que es creava per tal d'assumir nous naixements o noves arribades a la població, doncs, acabi derivant-se..., fent un trasllat de l'Escola Xarau i, per tant, estalviar la rehabilitació de l'Escola Xarau. És veritat, això. I és veritat també que s'ha autoritzat que durant la matrícula per a aquest curs, el 13-14..., una nova matrícula, cosa que era voluntat de tots plegats. Perquè entenem que qui defineix si hi ha nens o no és la matrícula: en període de preinscripció saps si hi ha prou nens matriculats perquè el centre tingui continuïtat o no.

Òbviament, me referia a la davallada demogràfica del 2010 perquè continua. De fet, les dades demogràfiques són complicades, de tal manera que en tres anys les dades de naixements reals han baixat un 20 per cent –en tres anys. El primer any, un 5,5 per cent; el penúltim, un 6 per cent, i el darrer any, un 9,5 per cent. És a dir, un increment constant. No és només que s'incrementi el percentatge, sinó que any rere any l'increment del percentatge es fa més gran. Per tant, des del punt de vista del rigor –del rigor de la planificació escolar, del rigor de la despesa econòmica que tots plegats hem de tenir a l'hora de planificar nous centres o aprofitar els que tenim de la millor manera possible... Parlem de despesa pública, que cal vetllar sempre i en els moments especialment en què no hi és. Per tant, això fa que qualsevol governant que té la responsabilitat en moments d'aquests posi una mica el fre i esta-

bleixi mecanismes de prevenció per tal de no precipitar-se i per tal de garantir que l'execució del que fa realment sigui adequada a les necessitats reals, perquè no quedin..., com ha passat, per exemple, amb llars d'infants, que avui les tenim buides. I, per tant, aquesta és la voluntat.

Agraïm molt l'esforç que ha posat Iniciativa per Catalunya per arribar a l'acord. Nosaltres també ho agraïm, perquè –ho deia abans– no hi ha res millor per a tots nosaltres que la continuïtat dels centres educatius i la continuïtat en les millors condicions possibles. I més..., com ens consta, perquè vaig poder-hi ser present també... –tot i que hi vaig arribar tard i vaig haver de marxar abans d'hora, perquè no se'ns va notificar al seu moment–. Quan va venir l'Escola Xarau aquí, al Parlament, vaig poder ser-hi. I realment cal felicitar la comunitat educativa i especialment el professorat perquè el projecte educatiu que tenen és un projecte educatiu realment engrescador.

Moltes gràcies, president.

El president

Moltes gràcies. En nom del Grup d'Esquerra Republicana, té la paraula el senyor Marc Sanglas.

Marc Sanglas i Alcantarilla

Sí. Gràcies, president. En tot cas, primer de tot, salutar els membres de l'AMPA Xarau que són presents avui aquí, a seguir aquest debat. I suposo que contents perquè avui, doncs, després d'uns quants dies de notícies, diguem-ne, dubtoses, el fet que avui puguem aprovar, i espero..., aquesta proposta de resolució transaccionada amb la resta de grups parlamentaris de manera unànime, penso que és una bona notícia per al centre.

En tot cas, també el que volia agrair és el gest d'Iniciativa per Catalunya d'haver tingut la capacitat de transaccionar el seu text i fugir, diguem-ne, de la proposta inicial. I, per tant, buscar aquest text, que ens ha permès a tots donar-hi suport. Amb una clara voluntat a mi em sembla que d'aconseguir els objectius, primer, d'aquesta unanimitat dels grups parlamentaris a donar suport a la feina que es fa des de l'Escola Xarau, al projecte educatiu i, per tant, diguem-ne, un reconeixement de tota aquesta feina que es fa per part de l'escola i de l'AMPA. Per tant, això és un punt molt positiu.

Entenem també, doncs, que això ens ajuda a llançar un missatge en positiu a la ciutat de Cerdanyola pels dubtes que havien generat les notícies contradictòries en els darrers dies. I, per tant, un compromís també, que esperem que el Govern executi de manera ferma i decidida, de continuar..., de garantir la continuïtat del centre ja no només en aquest curs 2013-2014, sinó també intentant-ho, i amb esperit positiu, de cara al curs 2014-2015. I, per tant, doncs, ens sembla que situar aquest centre en igualtat d'oportunitats amb la resta de centres escolars de cara al curs 2014-2015 també és molt important.

No vull allargar-me més. En tot cas, felicitar-nos d'aquesta victòria, que és una victòria conjunta de tots els grups parlamentaris i també de la comunitat educativa i de l'AMPA.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Sanglas. En nom del Grup Socialista, la senyora Rocío Martínez-Sampere.

Rocío Martínez-Sampere Rodrigo

Sí, molt bé. Moltes gràcies, president. Mirin, no és el primer cop que parlem en aquest Parlament de l'Escola Xarau. Concretament ho vam fer la passada setmana en el Ple, eh?, on les votacions no van ser exactament les mateixes que veurem avui. I no serà tampoc la darrera vegada, eh? Com saben vostès –a més, a Cerdanyola, que governem conjuntament el Partit Socialista i Iniciativa per Catalunya i, per tant, amb responsabilitat des de l'ajuntament, estem molt a sobre d'aquest tema i de la comunitat educativa–, no serà la darrera vegada perquè hi han més propostes que s'han presentat, dels altres grups, sobre aquesta escola.

Jo em felicito, senyor Sanglas, Grup de Convergència i Unió, i evidentment el que ha pogut articular això, que és el senyor Mena, que avui puguem presentar una esmena transaccional entre tots els grups per donar solucions al problema que tenen avui els pares d'aquesta escola. I ens en felicitem perquè, a més, a vegades s'ha de demostrar que amb el consens, el pacte, eh?... Moltes vegades, després, d'altres no volen pactar re. Però el pacte, el consens són importants per poder donar solucions. I ens felicitem d'això.

Però també deixin-me dir-los amb contundència que nosaltres creiem que el que s'ha fet no s'ha fet gens bé, senyor Balasch –no s'ha fet bé. Aquí, miri, la demografia –la demografia– l'accepta tothom. Però sap què passa? La demografia és un fet. Com es gestiona la demografia, quines decisions es prenen per aquesta demografia, és una opció –és una opció. I no hi han dades objectives, eh? I l'ajuntament ho sap millor que ningú, perquè és qui coneix la seva realitat més immediata, i els pares ho saben. No hi han dades objectives demogràfiques que justifiquin el tancament d'una escola, d'aquesta escola en concret. I, per tant, la sospita que l'opció que han fet és més ideologia que demografia continua estant sobre la taula. Continua estant sobre la taula, i això ho hem de dir.

I, en segon lloc, les formes. Vostè acaba de dir: «La millor manera de saber si es vol una escola és que es faci la preinscripció.» Sap que la consellera del seu Govern va decidir tancar set escoles i aquesta preinscripció? Sense consens, en absolut, ni amb la comunitat educativa ni amb els ens locals. Perquè això va passar. Jo em felicito que avui ho estiguem matisant, estiguem donant un missatge més positiu. Els ho dic de debò, me'n felicito. Però també, amb la mateixa contundència, diem, reiterem que no s'han fet les coses bé i que en aquest tema ens hi estem jugant massa.

Si ens resignem en el tema de l'educació és com resignar-nos amb el nostre futur. I, per tant, si hem de ser exigents en algun tema és en aquest: en l'educació, i en l'educació pública especialment, perquè també la crisi ens ha ensenyat que creixement sense cohesió social no va enlloc. I, per tant, exigència absoluta.

Nosaltres ens felicitem d'aquesta transacció, però també els dic, eh?, que intentarem fer complir el que entenem que és just, i els convenis que hi han signats, i les inversions que ja s'han fet per part de l'ajuntament. I, per tant, les solucions no avui –que són les més urgents, sí–, sinó les solucions també per al futur, per una planificació racional.

I, per tant, votarem a favor d'aquesta transacció a la qual hem arribat, però continuarem lluitant perquè no només l'Escola Xarau tingui futur, sinó perquè tingui el futur que es mereix.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Rocío Martínez-Sampere. En nom del Grup Popular, té la paraula la senyora María José García.

María José García Cuevas

Gracias, presidente. Bien, hace un mes, cuando recibimos en el Parlament al AMPA de Can Xarau, nos entregaron un documento a los grupos parlamentarios que se llamaba «Historia de un despropósito». Lo cierto es que, avanzando en la lectura del documento, unido a las informaciones que hemos ido obteniendo estos días, tanto a través de los medios de comunicación como directamente con nuestros responsables territoriales, no podemos menos que apoyar el título del documento así como el sentimiento de frustración, impotencia e indignación de la comunidad educativa de Can Xarau, que no se resigna a aceptar la arbitrariedad del departamento para con el proyecto educativo que representa, cuando la Generalitat mantiene otros gastos e inversiones que nada tienen que ver con las prioridades de los ciudadanos, que son la educación, la salud, los servicios sociales y la creación de empleo.

El mes de febrero ha sido para Can Xarau un mes negro. Los servicios territoriales comunicaron al ayuntamiento la suspensión definitiva de la construcción de Riu Sec, así como el cierre progresivo de Can Xarau y el desplazamiento de los alumnos de P-3 de la zona a otros centros alejados del barrio. Estas decisiones unilaterales de la *consellera* Rigau se oponen a la ilusión con la que el AMPA de Can Xarau nos explicó el proyecto educativo de su escuela, donde padres y docentes se corresponsabilizan del proyecto, las actividades extraescolares o incluso el mantenimiento físico de la escuela. Estos ciudadanos no aceptan las razones financieras pero tampoco las demográficas, además de alertar del perjuicio económico para las familias de depender del coche o del transporte público para llevar a sus hijos al colegio..., así como el servicio de comedor escolar.

Como les dijimos en la reunión a estos padres, entendemos y apoyamos sus razones. La Generalitat tiene mucho que recortar antes de tocar la educación. Para el Grupo Popular es una prioridad que la Generalitat garantice la oferta pública, suficiente y de calidad, lo que creemos que se contradice con el plan de cierre progresivo de Can Xarau y la paralización de obras que ha decidido la Generalitat.

Por esto nosotros apoyábamos la propuesta inicial de Iniciativa - Esquerra Unida i Alternativa. No entendemos la transacción a la que se ha llegado y no entendemos que se feliciten todos tanto de la transacción.

Entendemos que Iniciativa ha cedido en lo que era más importante, que era el primer punto de su propuesta. Y yo lo quiero leer porque entiendo que los ciudadanos que nos escuchan tienen que saber a lo que ha renunciado Iniciativa por entrar a formar parte de una especie de nuevo tripartito que se está formando en este Parlamento con Convergencia, Esquerra e Iniciativa para apoyar los recortes de Convergencia.

Iniciativa ha cedido en pedir al Departament d'Ensenyament de la Generalitat que se cumpla durante el año 2013 con los compromisos económicos adquiridos con el Ayuntamiento de Sardañola para poder «reprender amb celeritat les obres ajornades». O sea, se ha cedido en lo importante, que es que durante el año 2013 se ponga el dinero encima de la mesa.

La transacción dice que se reconoce el trabajo de la comunidad educativa. Todos lo reconocemos, por supuesto que sí. Luego dice que se traslada el problema y la tensión y la inquietud que estas familias han vivido este año 2013 al año que viene. Vale, hemos retrasado el problema. Esto no es solucionar un problema, es retrasarlo. Sí, porque hemos dicho que en el proceso de preinscripción de 2014 se valorará.

Y, por último, se acepta el segundo punto de la propuesta de Iniciativa, que era dar respuesta a la propuesta de modificación. Por supuesto, claro que hay que atender las propuestas de modificación del ayuntamiento. Por supuesto, eso es evidente. Pero yo quiero dejar bien claro que este nuevo tripartito que se está formando, por lo menos en esta comisión, está cediendo en lo importante, que es solucionar el problema de verdad poniendo el dinero encima de la mesa. Porque si aprobamos resoluciones que reconocen el trabajo de la comunidad educativa –por supuesto– y que trasladan el problema un año, pues no estamos solucionando los problemas. Y esto lo tienen que saber los ciudadanos que nos escuchan.

Nosotros por supuesto que apoyaremos la transacción, porque no vamos a votar en contra de esto. Pero también anunciamos que nosotros ya tenemos presentada y registrada una propuesta, que se sustanciará en una próxima comisión, en la que solicitamos directamente la revocación de las decisiones unilaterales de Ensenyament y para la que nos gustaría el apoyo de todos los grupos, si de verdad están comprometidos con el proyecto educativo que representa la escuela de Can Xarau.

Gracias.

El president

Moltes gràcies, senyora María José García. Té la paraula, en nom de Ciutadans, el senyor Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

Nosotros, desde el Grupo de Ciudadanos, nos hemos pronunciado en contra de todos los cierres que fueron anunciados por parte de la *consellera* Rigau. No sabemos si tenían una base ideológica y económica, también, o solamente económica, pero probablemente tenía económica y algo de ideológica, puesto que todos los centros afectados eran de carácter público. Nos hemos pronunciado también a favor de las realizaciones de todas las obras comprometidas por parte del Gobierno de la Generalitat porque creemos que no puede ser de otra manera. Las obras comprometidas y aplazadas deben realizarse y acabarse.

Y nos felicitamos también porque los grupos hayan llegado al final a un acuerdo y parece que vamos a votar unánimemente a favor de la propuesta de resolución que se ha consensuado, aunque comparto también con la representante del Partido Popular las críticas a la rebaja de las expectativas que se han realizado al final respecto a las que eran planteadas primero por Iniciativa. Creemos que sí, que se han rebajado las expectativas.

A veces en las negociaciones no todo el mundo puede quedar totalmente contento, y a mí a lo que me lleva esto es a hacer una reflexión para la comunidad educativa de Can Xarau y para el AMPA, que es la siguiente. Estas personas se han movido para salvar su escuela, han comparecido, se han reunido con los diputados, han comparecido en este Parlamento y están aquí hoy. Este acercamiento de los ciudadanos a la política hace que al final se influya en las personas que están ejerciendo la política y que se ven obligadas a votar.

Es cierto que este problema se ha aplazado un año –es cierto; es cierto, esto–, pero se adquieren ciertos compromisos que, digamos, dan un pronóstico más favorable a esta escuela de lo que pintaba cuando por parte de la *conselleria* se señaló a esta escuela como una de las afectadas por cierres y, además, por las paralizaciones de las obras.

Así que yo creo que si la política debe acercarse al ciudadano, en este caso el ciudadano se ha acercado a la política. Creo que han conseguido algo. No todo lo que quizá se podría haber conseguido, pero los tiempos son malos, habrá que pelear más. Y yo creo que el compromiso que se ha demostrado aquí por parte de los grupos que al final van a votar favorablemente a una resolución que podríamos llamar de mínimos, pues, deja claro que también los órganos legislativos y las instituciones a veces tienen que dar un servicio, que es para lo que están.

Nada más. Votaremos a favor.

El president

Moltes gràcies. El senyor Mena ha demanat la paraula...

Joan Mena Arca

Seré molt ràpid, president.

El president

Sí, considerarem que és el torn de fixació de posició respecte a les esmenes. I, per tant, no obrirem debat, d'acord?

Joan Mena Arca

Sí, molt bé. Serà aquest torn perquè em sembla que no ha quedat clar quines són les esmenes que hem acceptat...

El president

Bé, deixem-ho així, va.

Joan Mena Arca

...sobretot perquè el Partit Popular ens acusava de ser el nou tripartit. En tot cas, el que hem fet és una expressió de diàleg, i jo entenc que el PP d'això no en sap gaire.

Llavors, el que volíem dir és que el que ha fet l'AMPA... (*Remor de veus*) El que ha fet... (*Veus de fons.*) Bé, estic en l'ús de la paraula.

El president

Continui, senyor Mena.

Joan Mena Arca

Sí. El que ha fet l'AMPA de l'Escola Xarau és, de forma molt pragmàtica, canviar les seves prioritats per la situació. Fa dos mesos la seva prioritat era la construcció de l'Escola Xarau. Després de l'anunci de tancament de la consellera Rigau, la seva prioritat, com no pot ser de cap altra manera, és garantir la continuïtat de l'escola.

I és el que amb aquesta moció avui des d'Iniciativa - Esquerra Unida, Esquerra Republicana, i em consta –i serem molt exigents– que amb Convergència i Unió i, per tant, amb el Govern..., que també va en aquesta línia.

Per aquest motiu repetim dues vegades –no una vegada, ho repetim dues vegades– en la part propositiva de la moció: «Amb la voluntat de garantir la continuïtat del centre». I ho tornem a repetir: «Per garantir la continuïtat del centre». Perquè ara –i si no, voler dir una altra cosa és voler enredar les famílies– la prioritat de les famílies de l'AMPA, de l'Ajuntament de Cerdanyola, de la comunitat educativa de Cerdanyola és garantir la continuïtat de l'escola, que estava amenaçada. Un cop la tinguem garantida, que serà d'aquí a cinc minuts, si tothom hi votem a favor, ens posarem a treballar per garantir també la construcció del centre.

El president

Moltes gràcies, senyor Mena. Senyora María José García, què...? (*Veus de fons.*) No, no... (*María José García Cuevas demana per parlar.*) Trenta segons. (*Veus de fons.*) Sí, sí, trenta segons –trenta segons, trenta segons.

María José García Cuevas

Presidente, yo lo primero que pediría es que si no queremos conceder turnos de palabra no hagamos alusiones, ¿eh?, porque el Reglamento dice que si se alude al grupo o a la persona...

El president

Ja la té, ja té la paraula.

María José García Cuevas

...el portavoz del grupo puede pedir la palabra. (*Veus de fons.*) Y lo acabamos de decir. Entonces, o respetamos el Reglamento o no lo respetamos.

Y ahora entro en mis treinta segundos. Tengo que no aceptar lo de la falta de voluntad de diálogo del Partido Popular. Es que no es así. Y, de hecho, como muestra de voluntad de diálogo, yo ya se lo he dicho: hoy vamos a apoyar esta transacción, que se ha hecho sin contar con el Partido Popular –sin contar con el Partido Popular. Con lo cual, no se puede dialogar con quien no te ofrece diálogo, ¿vale? Primera cosa.

Segunda cosa: nosotros lo vamos a apoyar. Ya he dicho que tenemos presentada una propuesta de resolución que entendemos que resuelve el problema, resuelve lo que quiere el AMPA y, además, se puede aplicar. Es realista. Otra cosa es que el Grupo de Convergencia no lo quiera aprobar o el Grupo de Esquerra no lo quiera aprobar.

Yo les invito a ustedes a apoyar nuestra propuesta de resolución...

El president

Però això...

María José García Cuevas

...para lograr con nosotros para conseguir lo que de verdad quiere el AMPA.

El president

Senyora García, moltes gràcies, però això ja no eren al·lusions, sinó que tornava a defensar la seva postura, legítima, com totes les altres.

S'entén que ho podem aprovar per assentiment, perquè tothom té la voluntat de votar-hi a favor. No és això? (*Pausa.*)

Doncs, s'aprova per assentiment.

Deixin-me que felicití l'AMPA per la seva paciència avui d'estar tota l'estona aquí fins que s'ha tractat, per la seva lluita i perquè avui marxen contents, perquè aquí de tant en tant marxa gent que no en surt, de satisfeta. Jo el diumenge vaig passar per davant de l'escola, després del magnífic concert del *Rèquiem* de Mozart, a la nau d'Aiscondel, i els felicito. I ja està, i poden marxar contents, de moment –de moment, ja s'ha dit aquí. (*Pausa.*) Molt bé. I pel blog tan fantàstic que tenen, també.

Passem al punt número 11, que és: Proposta de resolució sobre la construcció de l'Escola Els Aigüerols, a Santa Perpètua de Mogoda. La proposta també és del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i té la paraula el senyor Mena.

Joan Mena Arca

Sí, era anunciar que la deixarem sobre la taula. Per tant, la posposem, la discussió, atès que ens consta que hi ha una reunió pendent entre l'ajuntament i el Departament d'Ensenyament.

El president

(*El president comença a parlar sense fer ús del micròfon, motiu pel qual no n'han quedat enregistrats els primers mots.*)

Proposta de resolució

sobre la rehabilitació de l'Escola Pau Casals, de Rubí (tram. 250-00079/10)

...vostè, en el punt número 12, que és la Proposta sobre la rehabilitació de l'Escola Pau Casals, de Rubí.

Joan Mena Arca

Bé, doncs, aniré ràpid en aquesta proposta de resolució. Saben vostès que l'any 2009 el Departament d'Educació va pactar amb l'Ajuntament de Rubí la possibilitat de traslladar els alumnes de l'Escola Pau Casals, de Rubí, a un nou edifici que calia construir per a la nova Escola del Bosc, en aquesta mateixa ciutat, per tenir així tot un curs de treball de construcció o de rehabilitació del centre. Això no només no ha succeït, no s'ha pogut donar aquesta situació, perquè no s'ha rehabilitat l'escola Pau Casals, sinó perquè ni tan sols s'ha construït, com veurem després, la nova Escola del Bosc.

El 12 d'abril de l'any passat, i a partir d'una resolució presentada per aquest mateix grup, pel Grup d'Iniciativa - Esquerra Unida, en el ple monogràfic sobre la reactivació econòmica i la incidència de l'actuació del Govern en la qualitat dels serveis públics, el Ple del Parlament va aprovar instar el Govern a fer efectives les inversions en centres educatius i equipaments sanitaris pendents al nostre país. Entre aquestes, el col·legi, l'Escola Pau Casals, de Rubí. Posteriorment el departament es va comprometre amb l'ajuntament a iniciar un procés de millora de les estructures físiques de l'escola, prèvia anàlisi, planificació i calendarització. A hores d'ara, però, no s'ha efectuat cap obra de

millora ni de reforma, ni hi ha cap planificació ni calendarització coneguda, mentre que les condicions de l'edifici es van degradant i fan cada cop més costosa i difícilment qualsevol actuació de rehabilitació.

Per tant, el que proposem des del Grup d'Iniciativa - Esquerra Unida... I aquí anuncio que no recollirem l'esmena número 1, que és la que presenta el Grup de Convergència i Unió, i recollirem les dues esmenes –la primera, modificada– que presenta el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Per tant, el que sotmetríem a votació seria, primer, «a establir i consensuar amb l'ajuntament i la resta de la comunitat educativa de Rubí abans d'acabar el present curs escolar les prioritats de les inversions educatives pendents al Vallès Occidental i el calendari d'obres ja compromeses a l'Escola Pau Casals», i ens quedariem aquí. I incorporar també el segon punt, que diu «i és una necessitat de l'escola cobrir de forma prioritària la plaça de tècnic d'educació infantil que en aquests moments està vacant».

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Mena. Hi ha esmenes de Convergència i Unió i Esquerra Republicana. Per tant, per començar la seva intervenció, senyor Balasch, té la paraula.

Antoni Balasch i Parisi

Sí. Gràcies, president. De fet, la voluntat d'intentar arribar a acords en necessitats que són evidents, doncs, fa que hàgim d'estar tots los dies intentant buscar acords i transaccions. I nosaltres havíem presentat una esmena en la mateixa línia del rigor que apuntava abans de la veracitat i de no enganyar ningú, tot i que compartim la necessitat i la prioritització, que les compartim, afegíem «que el Departament d'Ensenyament compleixi al més aviat possible, sempre que la disponibilitat pressupostària i el mapa escolar ho permetin, els compromisos econòmics», etcètera. I dèiem això des del rigor, no per manca de voluntat.

En tot cas, nosaltres també veiem correcta l'esmena que ha presentat Esquerra Republicana –nosaltres la veiem correcta. Però pel que he interpretat, de l'esmena presentada vostè en suprimeix una part. (*Veus de fons.*) No hi ha una transaccional? Per tant, si és la transaccional que ens consta a nosaltres, l'acceptarem i votarem a favor de l'acord transaccional.

Per tant, ens hi manifestem a favor, perquè som conscients també de la necessitat. D'acord? I només necessitem una cosa –una cosa: o bé una vareta màgica o que algú ens pagui el que ens deu o el que ens treu de la butxaca.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Balasch. Senyor Marc Sanglas, en nom del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Marc Sanglas i Alcantarilla

Gràcies, president. En tot cas, agrair de nou la capacitat del Grup d'Iniciativa per Catalunya d'acceptar les propostes també en un sentit d'arribar a un consens ampli. En tot cas, i per concretar el que plantejava el senyor Balasch, l'esmena diu exactament, de manera literal: «Establir i consensuar amb l'ajuntament i la resta de la comunitat educativa de Rubí, abans d'acabar el present curs escolar, les prioritats de les inversions educatives pendents al Vallès Occidental i el calendari d'obres ja compromeses a l'Escola Pau Casals, de Rubí, i els arranjaments urgents que necessita.» Per tant, en aquest sentit, aquest seria un dels acords als quals hem arribat.

Però, en tot cas, també ens fa especial il·lusió, al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, l'acceptació de la segona esmena, que preveu que es cobreixi la plaça de tècnic d'educació infantil, tan necessària i que avui ha tornat a ser reclamada davant dels serveis territorials d'educació. Entenem que aquesta és una reclamació necessària per garantir el projecte educatiu del centre i, per tant, ens sembla que aconseguir aquest objectiu i que, per tant, doncs, tiri endavant..., ens sembla importantíssim de cara a garantir un funcionament correcte del centre.

Res més. En tot cas, felicitar-nos de la capacitat, diguem-ne, del Govern també de facilitar la transacció i de col·laborar en els acords que facin possible aquestes petites victòries, que no són tan petites, per a cadascun dels centres. I, per tant, si col·laborem entre tots em sembla que és més fàcil arribar a aquestes solucions.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Sanglas. Pel Grup Socialista, la senyora Rocío Martínez-Sampere.

Rocío Martínez-Sampere Rodrigo

Molt bé. Moltes gràcies, president. Si no fos perquè entenc que l'escola és un projecte de futur per a molts nens i per a molts pares, podríem fer una intervenció molt semblant a la que hem fet anteriorment per a altres casos, altres escoles en altres municipis.

Jo crec que estem demostrant una voluntat en aquest cas també –en el cas de Rubí, eh?– d'arribar a un acord, perquè l'ajuntament sap molt bé... –molt bé–, eh? Els ajuntaments, perquè també són governs, saben molt bé les dificultats que existeixen en l'actualitat. I, per tant, la voluntat d'arribar a acords hi és, i jo crec que avui s'està demostrant, eh? I el senyor Mena, a més a més, ho està liderant i li ho reconeixem.

Ara bé –ara bé–, estarem atents i amatents que aquests acords es compleixin. Perquè, permetin-me que els ho digui, no ha estat l'actitud del Govern durant els primers dos anys, aquella mitja legislatura que van governar, i veurem si ho és ara. Perquè de moment –de moment–, i els torno a dir el mateix que els deia, el que observem és que molta centralització des de Via Au-

gusta i molt poc asseure's a la taula amb els agents, amb la comunitat educativa, i sobretot amb els ajuntaments. Molt poc asseure's a la taula per definir, planificar, preveure estratègies conjuntes del mapa d'oferta escolar de Catalunya. Molts anuncis a la premsa des de Via Augusta; molt poc diàleg, molt poc consens. I, per tant, els ho reiterem: no ens agrada la manera com s'estan fent les coses –no ens agrada la manera com s'estan fent les coses.

Nosaltres, responsabilitat, tota –ho saben vostès, que el Partit dels Socialistes de Catalunya té una llarga tradició municipalista–, perquè sabem els problemes que hi ha en aquests moments en el nostre país. Però també deixin-me dir-los que estaria bé que la responsabilitat no sempre l'assumís els altres, sinó també que l'assumís el primer que la té, que és el Govern. I, per tant, que intenti des d'un principi fer les coses d'una altra manera perquè puguem evitar-nos tots certs episodis. I sobretot la gent que els pateix, que són els pares, les mares i els alumnes del nostre país.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Rocío Martínez-Sampere. En nom del Grup Popular...

Juan Milián Querol

Gràcies, president. Voldria començar saludant els pares, mares...

El president

Perdó, senyor Millán, eh?

Juan Milián Querol

Gràcies, president. Milián.

El president

Milián.

Juan Milián Querol

Deia que volia saludar o començar saludant els membres de l'AMPA que avui ens acompanyen i que saben que l'edifici de l'Escola Pau Casals, que ja té gairebé cinquanta anys d'història, doncs, pateix greus problemes de manteniment, com explica la proposta de resolució, no? Mal funcionament de calefacció, mal estat de portes, apagades de llum, etcètera –altres problemes en general que dificulten la tasca docent.

La Generalitat només s'havia compromès a posar alguns pedaços que no solucionaven aquests problemes. Pretenia mantenir els pares i mares del Pau Casals, doncs, en una situació d'incertesa que començava a ser insuportable, perquè aquesta incertesa feia que l'Ajuntament de Rubí no pogués invertir en aquest edifici de manera contundent perquè no sabia si en algun moment s'hauria d'enderrocar o si la Generalitat final-

ment faria la inversió que cal i que l'AMPA demana perquè l'escola finalment estigui en les condicions necessàries per al desenvolupament de les classes.

Per tant, perquè no es continuï degradant l'edifici de l'Escola Pau Casals i perquè aquesta degradació no faci tampoc que sigui més costosa, més cara en el futur, la reforma, el Partit Popular votarà a favor d'aquesta proposta de resolució i d'aquesta transacció a què al final s'ha arribat, que en certa manera, doncs, també, com en el cas anterior, descafeïna una mica o rebaixa el compromís inicial que pretenia Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Però, en definitiva, no serem nosaltres qui ho frenem. També hi votarem a favor.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. El Grup de Ciutadans, senyor Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

Sí. Nosotros votaremos también a favor de la propuesta de resolución. Esperamos y deseamos que no quede en una simple declaración de intenciones. Esperamos que por parte del Gobierno de la Generalitat todo lo que pueda poner de su parte para solventar el problema que hoy nos ocupa, pues, se haga.

Y las mismas reflexiones que se han hecho para la Escuela Xarau, de Sardañola, las trasladamos aquí. La comunidad educativa ha peleado por su asunto, ha peleado por su escuela, y esperamos que la resolución, que también entendemos que es de mínimos..., pero entendemos por qué lo es, porque es que seguramente el obtener esto es mejor que no obtener nada. Y hay un compromiso aquí que ya veremos si se cumple, lo repetimos, pero el compromiso existe. Y ya lo que queda es instar cada vez y esforzarse –porque esto yo creo que no es el fin de la guerra, es una batalla ganada– porque al final esto, pues, llegue a fructificar.

Nada más. Apoyaremos la propuesta.

El president

Moltes gràcies.

Passem a la votació en els termes que s'han indicat.

Vots a favor?

Unanimitat, també.

Proposta de resolució

sobre la construcció de l'Escola del Bosc, a Rubí, i sobre el manteniment dels centres educatius emplaçats en mòduls prefabricats (tram. 250-00080/10)

Doncs, passem a l'últim punt de l'ordre del dia, que és una proposta de resolució sobre la construcció de l'Escola del Bosc, a Rubí, i sobre el manteniment dels centres educatius emplaçats en mòduls prefabricats, tam-

bé del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Té la paraula el senyor Mena.

Joan Mena Arca

Sí. Bona nit, gairebé ja, de nou. Bé, primer de tot volíem fer una reflexió des del Grup d'Iniciativa - Esquerra Unida que ens serveixi per endavant. I és que probablement aquest grup, el Grup d'Iniciativa - Esquerra Unida –i també vull esmentar en aquest moment el Grup dels Socialistes–, estem demostrant més voluntat de diàleg, i fins i tot més seny, en temes educatius que no pas la consellera d'Educació i, per tant, el Departament d'Educació de Catalunya.

Perquè el que avui s'està fent aquí, en aquesta comissió parlamentària, ho hauria d'haver liderat la consellera Rigau, amb una reunió amb les AMPA de les escoles, amb els centres educatius, amb els equips directius, amb els ajuntaments, i no fent aquelles mesures que va fer en el seu dia d'imposició administrativa que ens porten els problemes que tenim avui. La preocupació..., perquè a nosaltres ens estan arribant, i suposo que a la resta de grups parlamentaris també, un munt d'AMPA d'escoles que no estaven en aquella llista negra que temen pel futur de les seves escoles. Per tant, el que va fer la consellera Rigau és situar la comunitat educativa en un problema que no tenia perquè ser-ho si el que hagués fet és liderar, com per la seva responsabilitat política li pertoca, tota la planificació escolar a Catalunya.

Dit això, que no té res a veure..., però que té molt a veure amb el que parlarem ara de l'Escola del Bosc, de Rubí, vull saludar molt afectivament les AMPA de les escoles de Rubí que avui estan presents a la comissió. Dir que pel que fa a aquesta escola, l'any 2010 l'empresa pública GISA va adjudicar tant la redacció del projecte com l'execució de les obres de l'escola a l'empresa Romero Gamero, que disposava de quinze mesos per dur a terme els treballs. En paral·lel, el nou centre va començar a funcionar amb tres línies de P3 el setembre del 2010, en mòduls prefabricats ubicats al costat d'on s'ha de construir el centre. El 2011 el departament va decidir retardar la construcció de la nova escola. I el 2012 es van incloure 600.000 euros per als pressupostos de la Generalitat, i els serveis territorials es van comprometre amb la direcció del centre i amb l'Ajuntament de Rubí que les obres s'iniciarien durant el segon semestre de l'any i preveien que el curs 2013-14 ja es podria iniciar a l'edifici nou.

A hores d'ara, però, les obres no han començat. I tant la direcció del centre com l'AMPA d'aquest centre educatiu temen per les informacions que apunten que s'atura la construcció a tots els centres educatius previstos i pel perill que això suposa per a la continuïtat de l'escola, ja que l'espai no permet continuar creixent en mòduls prefabricats.

En aquesta línia, des del Grup d'Iniciativa - Esquerra Unida voldríem que quedés ben palès que el que avui també necessita l'Escola del Bosc és, en primera instància, la garantia de continuïtat, l'adequació dels espais a la normativa, que en aquests moments no es

compleix. Per exemple, l'any vinent a primària l'escola no tindrà gimnàs, l'escola no tindrà biblioteca ni tindrà aules per a desdoblaments. Per tant, s'està incomplint la normativa educativa d'aquest país. I un espai digne de pati –ara no el tenen. A més de tenir clar que no és una situació que s'hi troba en exclusiva l'Escola del Bosc, sinó que a totes les escoles precisament públiques de la localitat –sobretot al centre, on hi ha més densitat de població– hi ha un percentatge molt més elevat d'escoles concertades i de places concedides. Per tant, veiem aquí al darrere la voluntat ideològica del Govern.

Dir també que ens consta, i volien que avui ho féssim constar a la comissió parlamentària, el recolzament de les famílies –de les famílies de l'Escola del Bosc– a la direcció de l'escola i específicament al seu projecte educatiu, perquè és el que fa diferenciar una escola d'una altra. Els centres educatius no són només l'edifici, tot i que evidentment l'edifici ha de tenir les condicions de dignitat que necessita l'exercici de l'educació, sinó que són també la qualitat humana i, per tant, la implicació tant de les famílies com del personal en benefici de tots els alumnes.

Dir també, en aquest sentit, que no acceptarem cap de les esmenes que se'ns han fet arribar. Ens han fet arribar esmenes Convergència i Unió i Esquerra Republicana de Catalunya. No acceptarem l'esmena de Convergència perquè el que vostès proposen és el que ja es fa avui. El que ja es garanteix, com no podia ser d'una altra manera, és l'arranjament dels desperfectes estructurals dels mòduls, però el que reclama l'escola és en desperfectes que són més del dia a dia que avui no estan resolts –una persiana que està trencada, un forat que hi ha a la tanca...

I ens trobem en una situació complicada perquè no només passa en aquesta escola, sinó que és una situació que viuen moltes escoles que estan ubicades en mòduls prefabricats. Perquè a la resta d'escoles de primària el manteniment va a càrrec dels ajuntaments, però al no haver-hi edifici hi ha aquí com una mena de *limbo* legal, que no se sap quina és l'administració competent. I ara ja sí que tenen un compromís de l'Ajuntament de Rubí, que intentarà fer-se càrrec d'aquest tipus de desperfectes.

Per tant, sotmetríem la proposta de resolució a votació en els punts originals de la proposta, que diu que el departament compleixi durant l'any 2013 amb els compromisos econòmics adquirits per tal de poder construir amb celeritat l'edifici de l'Escola del Bosc i que el departament assumeixi el manteniment ordinari dels centres ubicats en mòduls prefabricats, un cop aquests queden fora del termini de garantia, que no és el que passa ara.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Mena. Per defensar la seva esmena, el diputat de Convergència i Unió senyor Balasch.

Antoni Balasch i Parisi

Gràcies, president. Nosaltres havíem presentat una esmena en el mateix sentit que hem dit, que es compleixin tan aviat com sigui possible – simplement afegint això «tan aviat com sigui possible» – els compromisos econòmics adquirits. Això sembla que no es veu viable en aquest cas. Nosaltres, ho hem dit durant tota la tarda, no ens cansarem de dues qüestions clares: no volem enganyar i volem actuar amb rigor, i no falsegem la realitat.

Estem parlant d'una adjudicació del 2010, any electoral; una adjudicació feta, a pagar en els anys posteriors. Aquesta no sé si s'acabava de pagar el 2108 o no, no ho sé, diria que no, però en tot cas a pagar després. I després la situació ha davallat econòmicament, en contra dels interessos de tots els catalans, de manera molt desfavorable.

I nosaltres..., sobre aquesta realitat només hi ha dues dades objectives, dades asèptiques, que són la demografia i que són els diners a caixa. I, per tant, nosaltres per no enganyar, ho torno a dir..., simplement posar la falca de «tan aviat com sigui possible». Només demanàvem això. Perquè la voluntat hi era, però no es vol acceptar. I, per tant, doncs, a partir d'aquí, nosaltres òbviament no donarem suport a la proposta de resolució que es presenta tal com està redactada.

I pel que fa al segon punt, que fa referència als desperfectes, hi ha coses que jo penso que no cal ni que estiguin escrites. Tot el que fa referència al que cobria la garantia, proposem, nosaltres, que ho assumeixi la Generalitat. I tot el que fa referència als desperfectes propis de funcionament, que ho assumeixi l'ajuntament, que és el que li toca. Qualsevol ajuntament, en qualsevol edifici escolar. Per tant, allà on no hi ha legalitat que ho especifiqui hi apliquem simplement el sentit comú.

Si això no és viable, nosaltres hi votarem en contra.

Moltes gràcies, president.

El president

Gràcies, senyor diputat. Esquerra Republicana, el senyor Marc Sanglas. També per defensar la seva esmena.

Marc Sanglas i Alcantarilla

En tot cas, i seguint una mica amb el discurs que ha iniciat el senyor Mena, nosaltres tampoc no estem contents de com s'ha gestionat aquest tema ni amb els anuncis de la consellera Rigau. Entenem que ha faltat cintura, entenem que ha faltat diàleg, però a partir d'aquí i atesa la situació tenim dues postures: o ens dediquem a fer una batalla política mentre els ciutadans s'ho miren o ens posem mans a la feina i comencem a presentar esmenes, com ha fet el Grup d'Esquerra Republicana, a les propostes de resolució per tal d'arribar a un acord. I entenem, i no és que ens vulguem posar medalles, però, que, en tot cas, aquestes esmenes han potenciat o han possibilitat aquests acords entre les diferents parts.

Per tant, ens sentim contents d'haver servit de pont entre les dues parts i, en definitiva, això és el que entenem que la ciutadania també agraeix i és el que busca. Aquests dies, parlant amb moltes AMPA, no acabaven d'entendre exactament què fèiem en aquesta casa. I, per tant, em sembla que l'exercici que estem fent avui és prou positiu i prou important.

Em sap greu que el senyor Mena hagi acceptat a la PR anterior, a la proposta de resolució anterior, una esmena..., la mateixa esmena que hem presentat aquí, i que, en canvi, en aquest cas de l'Escola del Bosc no l'accepti, perquè ens semblava que era també una bona manera, diguem-ne, d'entrar i d'arribar a un consens.

Ens sembla que en aquests moments –ja ho hem dit des del Grup d'Esquerra Republicana– el que cal sobretot és garantir els projectes educatius: projectes educatius que es puguin exercir amb garantia, que permetin una educació amb qualitat i que en el cas, diguem-ne, de les inversions cal plantejar-les amb molta cura. No podem demanar inversions, no poden acceptar-se inversions a tot arreu.

Per tant, el que nosaltres proposàvem és que es prioritzés, que s'estudiés i es prioritzés. Però que, en tot cas, a partir d'un estudi, perquè entenem que aquesta és la via. Hi insisteixo: han estat possibles, l'acord i l'entesa, anteriorment; no ho han estat en aquesta ocasió. Seguirem intentant-ho.

En tot cas, també, ja anuncio que des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana hem presentat una altra proposta de resolució també per a la mateixa escola, en el mateix sentit que hem presentat l'esmena, que es debatrà, esperem-ho, en la propera comissió.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. En nom del Grup Socialista, la senyora Rocío Martínez-Sampere.

Rocío Martínez-Sampere Rodrigo

Sí. Moltes gràcies, president. Jo espero que entenguin que el que no pot passar, eh?, per entendre'ns, és que qui ara demana varetes màgiques per sortir de la crisi i, en canvi, abans deia que tot absolutament, tots els problemes de Catalunya eren culpa de la gestió del tripartit... O qui deia, per una altra banda –no ho sé, eh?, dic–, que la prima de risc es deia José Luis Rodríguez Zapatero..., eh? És a dir, perquè aquestes han estat les actituds en general. Que ara entenguin que aleshores, quan arribem a la voluntat de pacte està molt bé, com en l'esmena anterior –i això li ho dic molt directament al diputat Sanglas... Arribem a una transacció, i llavors tots som molt assenyats i molt responsables. I quan no podem arribar a aquest acord, eh?, resulta que és que no el volem i que som, diguem-ne, propers..., que estem ratllant la demagògia. I el tema és que les problemàtiques no són exactament les mateixes. I per això, no es pot acceptar la mateixa esmena. I jo crec que el senyor Mena els ho ha deixat bastant clar en el cas d'aquesta escola.

I, per tant, en aquest cas entenem que la solució, també responsable i també assenyada, passava per arribar a un altre tipus de pacte. Això no vol dir re, hi insisteixo, respecte a les actituds, que entenc que de tothom són intentar posar solucions als problemes que té el nostre país. Però també, des de la discrepància democràtica, entendran que hi han solucions i pactes..., que, com que no volen dir res més del que ja passa i entenem que el problema segueix, doncs, en aquests casos la transacció i l'acord no ens semblava que donessin una mínima solució al problema que existeix en aquests moments en aquesta escola a Rubí.

I és per aquest motiu que no hem pogut arribar a aquest acord, però que, en canvi, nosaltres, com que pensem que la problemàtica existeix i que les solucions s'han de buscar i estan proposades a la proposta de resolució, hi votarem a favor.

Moltes gràcies, president.

El president

Moltes gràcies. Senyor Milián, en representació del Grup Popular.

Juan Milián Querol

Sí. Moltes gràcies, president. Ja fa sis anys que l'Ajuntament de Rubí va cedir els terrenys per a la construcció de l'Escola del Bosc. L'any passat finalment es van pressupostar els inicis de les obres perquè el curs 2013-2014 ja es pogués fer en el nou edifici. Però encara és hora que aquestes obres comencin i, per tant, sembla impossible que es puguin complir les promeses fetes. Jo, ja que el Govern de la Generalitat s'ha agafat amb una gran paciència l'elaboració de pressupostos, doncs, proposo que ho aprofitem i que, en aquests pressupostos, els compromisos a què avui arribem hi quedin inclosos.

Així que, per tant, el Partit Popular només dir que votarem a favor d'aquesta proposta. Felicitar el diputat Mena per haver-se mantingut ferm en la seua proposta inicial, perquè nosaltres sabem per experiència que fórmules, aquestes, com «tan aviat com sigui possible», que proposa Convergència i Unió al final només són paraules buides per a esquivar qualsevol compromís.

A més, se'ns deia abans, se'ns posava com a excusa que no hi han diners a la caixa. Home, no hi ha diners a la caixa segons per a què. Mirin, governar és prioritzar i sembla que per a aquest govern no és prioritar l'ensenyament a Rubí. Veiem que les seues prioritats són més potser les subvencions a escoles privades a França o pagar hipoteques de luxe a associacions nacionalistes a València que no pas, doncs, coses que s'han aprovat avui en aquesta comissió, no? Sembla una prioritat més per l'adoctrinament a Perpinyà o a València que no pas per l'ensenyament a Catalunya.

Sigui com sigui, des del Partit Popular donarem recolzament a aquesta proposta, i esperem que es compleixi.

El president

Moltes gràcies. Per acabar, en nom de Ciutadans, el diputat senyor Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

Sí. Desde Ciudadanos vamos a apoyar la propuesta de resolución, y por los motivos siguientes. La propuesta de resolución, en el punto número 1, dice... Bueno, dice: «El Parlament de Catalunya insta el Govern, u, que el Departament d'Ensenyament de la Generalitat compleixi durant l'any 2013 amb els compromisos econòmics adquirits per tal de poder construir amb celeritat l'edifici de l'Escola del Bosc.» Esto, que es una obligación que tiene el Gobierno..., quizás ni siquiera deberíamos estar instando al Gobierno a que cumpla lo que le toca hacer. Por tanto, esto..., por supuesto que vamos a votar a favor, pero es que debería, el Gobierno, aunque este Parlamento... Aunque al final no se obtenga, digamos, respaldo a este punto tal y como está redactado, el Gobierno tiene la obligación de hacerlo. Por lo tanto, desde Ciudadanos no podemos hacer otra cosa que votar a favor, aunque creemos que sería absolutamente innecesario.

Y el punto 2. Bueno, el punto 2 casi es para indignarse por parte de las personas que tienen que instar..., algunos grupos parlamentarios que tienen la valentía y, digamos, la responsabilidad de llevar y de liderar esta cuestión, como ha hecho ICV en este caso, el señor Mena. Que tengamos que votar que «el Departament d'Ensenyament de la Generalitat assumeixi el manteniment ordinari dels centres ubicats en mòduls prefabricats, un cop aquests queden fora del termini de garantia» me parece increíble. Que tengamos que instar al Gobierno de la Generalitat a que repare los barracones, que estas personas están metidas en barracones, que ya ni siquiera caben en los barracones, que acaba el año de garantía de los barracones y nos estemos preguntando si ha de ser el ayuntamiento o la Generalitat, y tengamos que instar al Gobierno a que se encargue de la reparación de los barracones me parece alucinante –me parece alucinante.

Y, por lo tanto, es imposible no dar apoyo a este punto del número 2, porque es una obligación legal de la Generalitat. Porque yo no sé si corresponde a los ayuntamientos –la verdad, no lo sé porque no estoy enterado, porque llevo poco tiempo aquí–, no sé si es una competencia municipal, pero, si lo fuera, quien tiene las facultades inspectoras en enseñanza es la Generalitat. Y, por lo tanto, debe obligar al ayuntamiento que no acomete las obras de reparación necesarias a que se hagan. Debe obligar. El uno por el otro, la casa sin barrer, no puede ser cuando están chavales y chicos y chicas metidos en barracones.

Por lo tanto, esta cuestión, que en derecho tiene solución, que es que a quien compete debe realizar las obras que sean –a quien compete– y deben responsabilizarse las administraciones de ello –también la Generalitat–, este punto, debe votarse indefectiblemente a favor. Y yo no entenderé a quien vote en contra de estas dos cuestiones tan sencillamente enunciadas. No entenderé que no se vote a favor porque haya unos

posibles subterfugios y unas redacciones alternativas que al final no han prosperado.

Por lo tanto, en estas dos yo creo que no cabe otra cosa que votar a favor, porque es la obligación del Gobierno hacerlo.

Nada más.

El president

Moltes gràcies, senyor Carrizosa.

Passem a votació... (*Pausa.*)

Antoni Balasch i Parisi

Per aclariments, president.

El president

Per aclariments, trenta segons.

Antoni Balasch i Parisi

Sí, seré molt ràpid. U, si l'Estat repartís el percentatge de dèficit corresponent, tal com toca, a l'Estat i comunitats autònomes, li accepto la proposta del senyor Milián de fer totes les escoles, que és el que volem tots plegats. Perquè ens quedaria resolt, només amb això sol.

Segona, al senyor de Ciutadans... Perdó, el nom és el senyor...

Carlos Carrizosa Torres

Carrizosa.

Antoni Balasch i Parisi

Perdoni, eh?

Carlos Carrizosa Torres

No es preocupi.

Antoni Balasch i Parisi

Les obres licitades el 2010 que es van adjudicar a GISA estan gairebé totes sense acord econòmic. I jo el convido a mirar si hi ha l'acord econòmic en aquesta obra adjudicada a GISA. Vagi-ho a mirar, i després en parlem. Ho dic per ser rigorosos. Perquè, és clar, si aquí comencem a exaltar-nos tots i a exclamar als pares que vénen a mirar, es creuran que els diners hi són i que hi ha algú insensible que no vol les escoles..., i que no es vol. Vagi a GISA, i l'obra està licitada, però miri si hi ha l'acord econòmic. Quan hagi mirat això, vingui i en parlem. No hi ha l'acord, no hi és. (*Remor de veus.*)

A més a més... (*Remor de veus.*) A més a més, entenc que si un no coneix això, entenc que sembli increïble i que tot això..., diguis: «Com és possible que si hi havia un acord, doncs...?» Ho entenc. Però, en tot cas, ja que demanava el rigor legal, anem a GISA, miri el que es

va adjudicar i si hi havia l'acord econòmic del Govern. Si no hi és, vol dir que ens dona la raó a nosaltres. Simplement això. (*Veus de fons.*)

El president

Això és un debat que ha establert vostè pel seu compte, però no és cap aclariment, senyor Balasch. Ja em perdonarà. Clar, perquè ara demanarà la paraula tot-hom. (*Remor de veus.*) No. Votem –votem, votem.

Joan Mena Arca

Jo, senyor president, volia..., daixò.

El president

Votem... (*Diversos diputats demanen per parlar.*) Vinga, doncs, trenta segons, senyor Milián i senyor Carrizosa i senyor Mena. Trenta segons cada un, però poso en marxa el rellotge, eh? (*Pausa.*) Vinga.

(*El president dona la paraula a Juan Milián Querol.*)

Juan Milián Querol

Sí; gràcies, senyor president. No, al senyor diputat de Convergència i Unió, jo trobo surrealista que ara culpi la situació de dèficit d'aquest any de l'incompliment dels pressupostos de l'any passat, de la Generalitat.

Li ho torno a dir: governar és prioritzar. Escolti, tenim una televisió autonòmica amb més treballadors que Antena 3, Telecinco, Cuatro i La Sexta juntes; tenim més delegacions a l'exterior que ningú; tenim més consells comarcals que ningú; donem més subvencions que ningú.

Per tant...

El president

Han passat els trenta segons, senyor Milián. Moltes gràcies per la seva intervenció. Senyor Carrizosa, volia dir també...?

Carlos Carrizosa Torres

Sí.

El president

Trenta segons.

Carlos Carrizosa Torres

Solamente ratificar que corresponde al Gobierno de la Generalitat el velar por las buenas instalaciones educativas, las haya construido quien las haya construido, haya caducado o no la garantía, y a ellos les corresponde hacerlo.

Por lo tanto, es que es hasta ocioso discutir esto.

El president

Moltes gràcies. I senyor Mena, que tanca.

Joan Mena Arca

Sí. Jo simplement volia dir: Escolti'm, no parlem a les famílies d'incompliment pressupostari; estem parlant de a quina escola aniran els seus fills el curs vinent i si tindran un edifici en condicions de dignitat. No d'incompliments pressupostaris, si la culpa és de Madrid, de Barcelona o de qui sigui.

Dit això, dic també, senyor Balasch, que el Govern sigui rigorós. No demani als grups rigor si el Govern, que és qui té la responsabilitat de ser-ho, no ho és. Vostè no ens pot fer arribar una proposta que digui «tan aviat com sigui possible». Proposi una data, proposi una data i la valorem. Però no ens digui «tan aviat com sigui possible» perquè això és com dir... (*Remor de veus.*)

El president

Molt bé, molt bé. Ja han passat els trenta segons, també.

Anem a la votació, que es manté el text de la proposta en els seus termes, sense cap variació ni cap esmena. D'acord? (*Pausa.*) Vinga, en aquesta no hi haurà unanimitat.

Vots a favor?

Nou.

Vots en contra?

Onze.

Abstencions?

Cap.

Per tant, no prospera, la proposta.

No marxin. Trenta segons ara per a mi, que és per a vostès. La propera comissió serà el dia 4 –ho dic per al bon govern i les agendes de tothom–, amb la compareixença del conseller d'Economia per parlar d'universitats i recerca.

Els proposo que després de la seva compareixença possem a l'ordre del dia dues preguntes al Govern, que ha de respondre el conseller; l'elecció de vicepresident o vicepresidenta d'aquesta comissió... (*veus de fons*) –perdó, de secretari o secretària, que l'hem posposat avui–, i quatre propostes de resolució, perquè no creiem que doni temps per a més, eh?

I, per tant, tal com vam dir l'altre dia, a dos quarts de nou, com a màxim, acabaria la sessió. Avui hem acabat a dos quarts de vuit. Penso que és una bona hora, però que encara ho podem fer millor.

Moltes gràcies i bona nit.

La sessió s'aixeca a dos quarts de vuit del vespre i cinc minuts.

